

Cum A Venit Îngerul La Mine Și Însărcinarea Lui

 Și frații sînt probabil. . . Și eu văd cîteva casetofoane aici jos, și ei vor înregistra aceasta, desigur. Oricînd doriți voi să știți ce va spus Duhul Sfînt, vedeți pe frații de aici care au aceste casetofoane, iar ei trec înapoi prin aceasta, iar voi vă puteți obține cazul exact. Și priviți să vedeți dacă nu se întîmplă exact așa cum El a spus, vedeți. Cînd voi îi auziți că șoptește “AȘA VORBEȘTE DOMNUL, ‘Un lucru anumit, sau aceasta este în acest fel,’” sau verificați doar iarăși să vedeți dacă aceasta este corect sau nu. Vedeți? Aceasta întotdeauna este în acest fel.

Acum, doar ca un mic fond. . . Și eu sînt cumva fericit în seara aceasta fiindcă sîntem numai cîțiva dintre noi aici. Noi sîntem numai oameni de-ai casei, nu-i așa? Nici unul din noi nu sîntem străini. Noi nu. . . Eu îmi pot folosi gramatica mea din Kentucky și mă simt acasă acum, deoarece noi sîntem—noi sîntem doar. . . Și eu nu vreau să blamez Kentucky acum, dacă este cineva aici din Kentucky. Există cineva aici din Kentucky? Ridicați-vă mîna. Ziceți! Eu ar trebui să mă simt ca acasă, nu-i așa? Asta este foarte bine.

Mama mea avea o pensiune. Eu am mers acolo într-o zi, să aflu. . . Și un grup mare de oameni care stăteau în pensiune acolo, și masa mare, lungă stătea acolo. Și am zis, “Cîți de aici sînt din Kentucky, ridicați-vă.” Fiecare s-a ridicat. Și am plecat sus la biserică în seara aceea, la biserica mea, și am zis, “Cîți de aici sînt din Kentucky?” Fiecare s-a ridicat. Astfel am zis, “Păi, aceasta este foarte bine.” Misionarii au făcut o lucrare bună, astfel—astfel sîntem recunoscători pentru aceasta.

Acum, în Cartea către Romani, capitolul al 11-lea și versetul al 28-lea. Ascultați îndeaproape acum la citirea Scripturii.

În ce privește evanghelia, ei sînt vrăjmași pentru binele vostru; dar în ce privește alegerea, ei sînt iubiți de. . . din pricina părinților.

Căci darurile și chemările lui Dumnezeu sînt fără pocăință.

Să ne rugăm. Doamne, ajută-ne în seara aceasta acum așa cum ne apropiem de aceasta cu reverență, cu toată inima noastră, în sinceritate, numai pentru slava Ta sînt spuse aceste

lucruri. Și ajută-mă, Doamne, și pune doar în mintea mea doar lucrurile care trebuie să fie spuse și cât de mult să spun. Oprește-mă când este timpul Tău. Eu te rog ca fiecare inimă să primească aceste lucruri pentru folosul celor bolnavi și în nevoie din această audiență. Căci eu cer aceasta în Numele lui Isus Cristos. Amin.

Acum, eu vreau să mă apropii de acest subiect în timp ce noi sîntem mici. Și—și eu voi încerca să nu vă țin prea mult, eu îmi voi așeza ceasul meu aici și voi încerca tot posibilul ca să vă eliberez în timp bun astfel ca să puteți veni înapoi mîine seară. Acum, rămîneți în rugăciune. Eu nu cred că băiatul a împărțit măcar cartonașe. Eu nu l-am întrebat dacă el. . . Și dacă ei nu fac sau dacă ei au făcut sau nu, aceasta nu contează. Noi avem aici cartonașe oricum dacă trebuie să chemăm cîteva. Astfel, dacă nu, păi, noi vom vedea doar ce zice Duhul Sfint.

Acum, dacă voi ascultați îndeaproape. . . Acum, aceasta ar putea. . . fiindcă eu. . . Sîntem numai cîteva dintre noi aici, este un timp bun să spui aceasta, deoarece aceasta—aceasta are de a face cu propria mea ființă personală. Și acesta este motivul pentru care am citit această Scriptură în această seară, ca voi să puteți vedea că darurile și chemările nu sînt ceva pe care cineva le poate merita.

Pavel vorbind aici, a zis, “Iudeii, în Lumina Evangheliei, erau orbiți și departe de Dumnezeu, aceea, de dragul nostru.” Însă versetul chiar înainte de acesta, a zis, “Tot Israelul va fi mîntuit.” Tot Israelul va fi mîntuit. Conform cu alegerea, Dumnezeu Tatăl i-a iubit și i-a orbit pentru ca noi Neamurile să putem avea un loc acum pentru pocăință, ca, prin Abraham, Sămînța lui să poată binecuvînta toată lumea conform cu Cuvîntul Său. Vedeți cum este suveranitatea lui Dumnezeu? Cuvîntul Său este așa cum trebuie să fie. El doar nu poate fi nimic altceva. Și acum noi, prin. . . Dumnezeu ne-a ales; El a ales pe Iudeu; și El a. . .

Și toate aceste lucruri sînt cunoștința mai dinainte a lui Dumnezeu. Cînd El a vorbit despre ele cum vor fi, El a cunoscut aceasta mai dinainte. Acum, Dumnezeu, pentru a fi Dumnezeu, de la început El trebuia să știe sfîrșitul sau El n-ar fi fost Dumnezeu infinit. Dumnezeu nu vrea ca vreunul să piară. Desigur că nu! El nu vrea ca cineva să piară. Dar la începutul începutului zilelor, a—lumii, Dumnezeu știa exact cine va fi salvat și cine nu va fi salvat. El nu ar fi vrut ca oamenii să fie pierduți, “Aceasta nu este voia Lui ca cineva să

fie pierdut, ci voia Lui este ca să-i salveze pe fiecare,” dar El știa de la început cine va fi și cine nu va fi. Acesta-i motivul pentru care El putea spune mai dinainte, “Acest lucru se va întâmpla. Acel lucru se va întâmpla,” sau, “Acesta va fi acela. Această persoană va fi în acel fel.” Vedeți?

El a putut să cunoască aceasta mai dinainte deoarece El este infinit. Dacă voi știți ce înseamnă asta, aceasta este doar, “nu există nimic ca El să nu știe.” Vedeți, El știe. Păi, nu există nimic dinaintea timpului, și după ce nu mai există nici un timp, vedeți, El încă cunoaște fiecare lucru. Totul este în gândirea Lui. Și apoi așa cum a spus Pavel în Romani, capitolul al 8-lea și al 9-lea, “Atunci de ce mai găsește el încă vină?” Astfel noi vedem aceea, dar Dumnezeu. . .

Ca și predicarea Evangheliei. Cineva a zis, “Frate Branham, tu crezi Acea?”

Am zis, “Iată.”

Zicea, “Tu trebuie să fii Calvinist.”

Am zis, “Eu sînt Calvinist atîta timp cît este în Biblie Calvinist.”

Acum, există o ramură în Pom, acela este Calvinism, dar există mai multe ramuri în Pom, deasemeni. Un pom are mai mult decît o ramură. El doar a vrut să o ducă înainte afară acolo în Siguranța Eternă, și după un timp voi mergeți înainte în jos în Universalism și voi cădeți acolo afară pe undeva, la aceasta nu există sfîrșit. Dar cînd voi o sfîrșiți cu Calvinism, veniți înapoi sus și începeți cu Arminianism. Vedeți, există o altă ramură pe Pom, și o altă ramură pe Pom, doar o continuă. Întregul lucru împreună formează Pomul. Astfel eu cred în—în. . . în Calvinism atîta timp cît el rămîne în Scriptură.

Și eu cred că Dumnezeu știa mai înainte de întemeierea lumii, a ales Biserica Sa în Cristos, și l-a junghiat pe Cristos înainte de întemeierea lumii. Scriptura a spus așa, “El era Mielul lui Dumnezeu junghiat de la întemeierea lumii.” Vedeți? Și Isus a zis că El ne-a cunoscut mai înainte de întemeierea lumii, Pavel a zis că, “El—El ne-a cunoscut și ne-a predestinat prin înfierea copiilor prin Isus Cristos mai înainte ca să fie formată lumea. Acesta-i Dumnezeu. Acesta-i Tatăl nostru. Vedeți?

Astfel să nu vă îngrijorați, roțile se învîrt întocmai corect, fiecare lucru vine tocmai la timp. Singurul lucru, este, să intrați în rînd. Și aceasta este—aceasta este partea bună privitor la aceasta, atunci tu știi cum să lucrezi cînd tu intri în rînd.

Acum, observați acum, “Darurile și chemarea fără pocăință,” aceasta este singura cale prin care eu puteam—puteam să-mi plasez chemarea mea Scriptural în Domnul. Și sînt încredințat că sînt cu prieteni în seara aceasta care vor înțelege cu siguranță aceasta și nu se gîndesc că aceasta este personal, ci ca voi să puteți avea o înțelegere și să știți ce este—ce a zis Domnul că El va face, și să aflați ceva mișcîndu-se apoi să o urmați în aceasta.

Acum, la început, primul lucru pe care mi-l pot aminti vreodată este o vedenie. Primul lucru pe care mi-l pot readuce în minte este o vedenie pe care Domnul mi-a dat-o. Și aceasta era cu mulți, mulți ani în urmă, eu eram un băiețuș mititel. Iar eu aveam o piatră în mîna mea.

Acum, scuzați-mă, îmi pot aminti cînd eu purtam o cămașă lungă. Eu nu știu dacă voi (careva din voi) sînteți suficient de bătrîni ca să vă amintiți cînd băiețușii obișnuiau să poarte cămăși lungi. Cîți de aici își aduc aminte cînd copiii purtau, da, cămăși lungi? Păi, eu pot să-mi amintesc, unde locuiam noi în coliba noastră cea mică și veche, cum mă tîram pe podea. Și era cineva, eu nu știu cine era acela, care a intrat. Iar Mama a lucrat o micuță—micuță panglică albastră în cămașa mea. Și eu de abia că puteam să umblu. Și eu mă tîram atunci, și mi-am înfipt degetul în zăpada de pe picioarele lor, și mîncam zăpada de pe picioarele lui, în timp ce stătea la marginea căminului, să se încălzească. Mi-amintesc cum mama mea m-a îmbrîncit pentru asta.

Și apoi lucrul următor pe care mi-l amintesc, trebuie să fi fost cu doi ani mai tîrziu, eu am avut o pietricică. Și aceea m-ar face cam în vîrstă de vreo trei ani, iar fratele meu mai mic ar fi fost atunci cam aproape în vîrstă de doi ani. Astfel noi eram afară în spatele curții unde era o veche curte de așchii unde ei obișnuiau să aducă lemnul și să taie lemnul. Cîți vă amintiți de zilele acelea cînd voi obișnuiați să trageți lemnul sus în curtea din spate și să-l tăiați? De ce port eu cravată chiar în seara aceasta? Eu—eu sînt chiar acasă.

Apoi cînd ei. . . Acolo afară în vechea curte de așchii acolo era un braț care curgea jos acolo, a venit de la izvor. Avea un curcubete vechi de scos acolo la izvor unde noi ne luam apă și o puneam în găleata veche, în găleata veche de cedru, și o aduceam jos.

Îmi amintesc ultima dată cînd am văzut-o pe micuța, bunică bătrînă înainte de a muri, ea era în vîrstă de o sută zece

ani. Și când ea a murit, am luat-o în brațe și am ținut-o în *acest* fel chiar înainte ca ea să moară. Ea și-a pus brațele în jurul meu, și a zis, “Dumnezeu să-ți binecuvinteze sufletul, dragă, acum și-ntotdeauna,” când ea a murit.

Și eu nu cred că femeia aceea a avut vreodată o—o perche de pantofi a ei proprii, în viața ei. Și îmi amintesc că o priveam, și chiar când eu eram un om tânăr mă duceam jos să-i văd, în fiecare dimineață ea se scula, desculță, și mergea prin zăpada aceea la izvor, lua o găleată de apă și venea înapoi, picioarele ei drept în aceea. Astfel aceasta nu vă vatămă, ea a trăit să fie de o sută zece ani. Astfel (da, domnule) ea era foarte, foarte aspră, de asemenea.

Astfel atunci îmi amintesc cum ea urma să-mi spună despre bilele tatălui meu cu care se juca el când era copil. “Și acea bătrinică sărmană,” mă gîndeam, “cum poate ea să se urce în podul acela?” O micuță, colibă veche cu două camere, și ea avea un pod sus acolo. Și ei au tăiat doi pomișori, și au făcut o scară, să se urce sus. Păi, mă gîndeam . . .

Păi, acum, ea a zis, “Acum, după prînz eu o să-ți spun, și să-ți arăt bilele tatălui tău.”

Și am zis, “Bine.”

Astfel ea urma să mi le arate, într-o ladă de sus unde avea ea lucrurile ei puse deoparte așa cum fac bătrînii. Și mă gîndeam, “Cum este posibil ca sărmana bătrînă să se urce pe scara aceea?” Astfel am ajuns roata pe acolo și am zis, “Bunică,” am zis, “acum, așteaptă, dragă, eu am să urc sus și te ajut.”

Ea a spus, “Stai la o parte.” Ea s-a urcat pe scara aceea ca o veveriță. Ea a zis, “Păi, vino!”

Și am zis, “Bine, Bunică.”

Mă gîndeam, “O, Doamne, dacă aș putea să fiu măcar așa, să am atîta tărie în mine încă la vîrsta de o sută zece ani!”

Acum, atunci îmi amintesc că eram la acest izvorăș vechi, și eu aveam o piatră și am aruncat-o jos în *acest* fel, în noroi, încercînd să arăt fratelui meu cît de puternic eram eu. Iar acolo stătea o pasăre sus în pom și doar ciripea, strident în jur, un măcăleandru bătrîn sau ceva. Și, micuțul măcăleandru, eu credeam că îmi vorbea. Și m-am întors și am ascultat, iar pasărea a zburat de acolo, și un Glas a zis, “Tu o să-ți petreci o mare parte din viața ta lîngă un oraș numit New Albany.”

Aceasta era la trei mii depărtare de locul unde am crescut. Am mers, cam un an mai târziu, la acel loc, fără să am vreo idee să merg vreodată. . . la New Albany. Înainte prin viață, cum lucrurile acelea. . .

Acum, priviți, ai mei nu erau religioși. Tatăl meu și mama nu au mers la biserică. Înainte de aceea, ei au fost Catolici.

Nepoțelul meu care stă aici pe undeva în seara aceasta, eu presupun, eu nu știu. El este soldat. Eu mă rog pentru el. El este un Catholic el însuși, încă Catholic. Și seara trecută, când el a fost aici, el a văzut lucrurile acelea ale lui Dumnezeu, când el stătea chiar acolo la platformă. El a zis, stînd acolo, și el a zis, "Unchiule Bill?" El a fost peste oceane pentru multă vreme, și zicea, "Cînd am văzut că. . ." Zicea, "Aceea—aceea nu se întîmplă în biserica Catholică." El zicea, "Aceea. . . eu—eu cred, Unchiule Bill, că tu ai dreptate," a zis el.

Și astfel am zis, "Dragă, acela nu sînt *eu* care are dreptate, ci El este acela care are dreptate. Vedeți, *El* are dreptate." Și astfel el zicea că el. . . Eu am zis, "Acum, eu nu-ți cer să faci nimic, Melvin, ci doar slujește pe Domnul Isus Cristos din toată inima ta. Tu mergi oriunde vrei tu. Dar să fii sigur că în inima ta Isus Cristos s-a născut din nou, înțelegi, în inima ta. Apoi tu poți să mergi la orice biserică care vrei după aceea."

Acum, dar ai mei înainte de mine erau Catolici. Tatăl meu era Irlandez și mama era Irlandeză. Singura breșă care există în sîngele Irlandez, era bunica mea care era Cherokee Indiană. Mama mea este doar pe jumătate de origine. Și astfel atunci eu. . . pentru mine, aceasta este a mea. . . generația noastră, după trei aceasta s-a șters. Însă aceea este singura breșă în a fi strict Irlandez, Harvey și Branham era numele. Și atunci înapoia acestuia era Lyons, care este tot Irlandez. Și apoi ei erau toți Catolici. Dar eu însumi, noi nu aveam o pregătire religioasă sau o învățatură deloc, ca copii.

Dar darurile acelea, vedeniile acelea, eu am văzut vedenii chiar atunci tot la fel cum le văd acum, asta-i corect, deoarece darurile și chemările sînt fără pocăință. Acestea sînt în cunoștința mai dinainte a lui Dumnezeu, Dumnezeu făcînd ceva. Jos prin viață mie-mi era teamă să spun ceva despre acestea.

Voi ați citit povestirea mea din cărticica numită *Isus Cristos Același Ieri, Azi, și-n Veci*. Eu cred că aceasta este într-una din cărți, astealalte. Este asta corect, Gene? Este ea în aceasta, cea

obișnuită—cartea obișnuită, în—în cartea pe care o avem acum? Este aceasta, *Povestirea Vieții*? Eu cred că ea este. Apoi noi—noi am . . . Nu este aceasta îngrozitor? Propriile mele cărți, și eu niciodată nu le citesc eu însumi. Dar altceineva le scrie, astfel atunci există doar ceva ce ei iau în adunare. Eu am trecut prin aceasta, astfel eu aștept ca altceva să se întâmple întotdeauna. Astfel, atunci, ele sînt bune, eu am citit o parte din ele acum, ici și colo, doar așa cum am o șansă.

Și acum, oricum, ca un—un băiețaș, voi știți vedenia cum el mi-a vorbit, eu eram cam în vîrstă de șapte ani, și a zis, “Să nu bei să nu fumezi sau să-ți pîngărești trupul în vreun fel, căci va exista o lucrare pentru tine să o faci cînd tu devii mai în vîrstă.” Și voi ați auzit că s-a spus aceasta în carte. Păi, asta-i adevărat. Tot timpul asta a continuat să se întâmple.

Cînd am devenit un lucrător, păi, atunci aceasta—atunci aceasta a început să se întâmple într-adevăr tot timpul.

Și într-o noapte eu l-am văzut pe Domnul Isus. Eu spun aceasta cu permisiune, cred eu, de la Duhul Sfînt. Îngerul Domnului care vine nu este Domnul Isus. El nu arată ca El în aceeași viziune. Căci, vedenia pe care am văzut-o despre Domnul Isus, El era un Om mic. El nu era . . . Eu eram afară în cîmp, rugîndu-mă pentru tatăl meu. Și eu am venit înapoi înăuntru și m-am dus în pat, și în seara aceea am privit la el și eu—eu am zis, “O Dumnezeule, salvează-!”

Mama mea era deja mîntuită și eu am botezat-o. Apoi m-am gîndit, “Oh, tatăl meu așa bea”. Și m-am gîndit, “Dacă eu aș putea doar să-l fac să accepte pe Domnul Isus!” Eu am mers afară, și m-am culcat pe o saltea veche afară în camera din față, lîngă ușă.

Și Ceva mi-a spus, “Ridică-te.” Și m-am ridicat, și am plecat să mă plimb, și am mers înapoi în cîmpul din spatele meu, într-un cîmp vechi cu salvie pentru mături.

Și acolo, stînd la nu mai mult de zece picioare de mine, stătea un Bărbat; îmbrăcat în haină albă, un om mic; avea brațele Lui încrucișate *astfel*; cu o barbă, cam scurtă; cu părul în jos pe umerii Lui; și El se uita într-o parte de la mine, în *acest* fel; avea o figură plină de pace. Dar eu nu am putut înțelege aceasta, cum picioarele Lui, unul chiar în spatele celuilalt. Și vîntul bătea, roba Lui se mișca, salvia sufla.

Mă gîndeam, “Acum, așteaptă un minut.” Eu m-am mușcat. Am zis, “Acum, eu nu sînt adormit.” Și am tras în jos,

am tras o bucată mică din acea salvie, voi știți, am luat-o ca o scobitoare în el. Eu am pus-o în gura mea. M-am uitat înapoi înspre casă. Am zis, “Nu, eu eram acolo rugîndu-mă pentru tata, și Ceva zicea să vin aici afară, și aici stă acest Bărbat.”

M-am gîndit, “Acela arată ca Domnul Isus.” Mă gîndeam, “Mă întreb dacă este acesta?” El se uita exact, în direcția unde este așezată casa noastră acum. Astfel eu m-am mutat roata încoace să văd dacă eu Îl puteam vedea. Și eu am putut vedea partea feței Lui în acest fel. Dar El. . . eu trebuia să mă întorc mult roata *încoace*, ca să-L văd. Și am zis, “Uhm!” Nu L-a mișcat. Și mă gîndeam, “Eu cred că am să-L strig.” Și am zis, “Isuse.” Și cînd El s-a întors, El a privit în jur în *acest* fel. Asta a fost tot ce-mi amintesc, El doar și-a întins brațele.

Nu există un artist în lume să-i poată picta chipul Lui, caracterul feței Lui. Cea mai bună pe care am văzut-o vreodată este cea a lui Hofmann *Capul lui Cristos la Treizeci și trei*, eu am aceasta în toată literatura și tot ceea ce eu folosesc. Această-i pentru că arată întocmai ca acesta, și astfel atunci. . . sau destul de aproape, atît de aproape cît poate să fie.

El arăta ca (un Bărbat) dacă El ar vorbi lumea ar veni la un sfîrșit, și totuși cu așa multă dragoste și bunătate încît voi—voi. . . Eu doar m-am prăbușit. Și la lumina zilei, eu m-am aflat tocmai în revărsatul zorilor, cu cămașa de pijama udă learcă cu lacrimi, cînd mi-am revenit, umblam, înapoi prin cîmpul cu salvie de mătură, acasă.

Am spus aceasta unui lucrător prieten de-al meu. El a zis, “Billy, Aceasta te va înebuni.” El a zis, “Acela este Diavolul.” El a zis, “Nu te ocupa cu nimic de felul acesta.” Eu eram un predicator Baptist în acel timp.

Păi, m-am dus la un alt vechi prieten de al meu. M-am așezat și i-am spus despre Aceasta. “Acum,” am zis, “Frate, ce gîndești tu despre Aceasta?”

El a spus, “Bine, Billy, am să-ți spun.” El a zis, “Eu cred că dacă tu ai încerca să-ți păstrezi viața ta, doar să predici ce este aici în Biblie, harul lui Dumnezeu și așa mai departe, eu nu m-aș duce jos după vreun lucru fantastic, ceva de felul acesta.”

Am zis, “Domnule, eu nu înseamnă că merg jos după vreun lucru fantastic.” Am zis, “Singurul lucru pe care eu încerc să-l aflu este ce este acesta.”

El a zis, “Billy, cu ani în urmă ei obișnuiau să aibe acele lucruri în biserici. Dar,” a zis, “cînd apostolii au încetat, acele

lucruri au încetat cu aceasta.” Și a zis, “Acum singurul lucru pe care noi îl avem care . . . orice fel de a vedea acele lucruri,” a zis, “este spiritualist, demoni.”

Am zis, “O Frate McKinney, tu vorbești serios?”

El a spus, “Da, domnule.”

Am spus, “O Dumnezeule, ai milă de mine!”

Am spus, “Eu—eu . . . Oh, Frate McKinney, vrei tu—vrei tu să te unești cu mine în rugăciune ca Dumnezeu să nu lase niciodată să mi se întâmple aceasta? Tu știi că eu Îl iubesc și eu—eu nu vreau să fiu greșit în aceste lucruri.” Am zis, “Tu roagă-te cu mine.”

El a zis. “Eu mă rog, Frate Billy.” Și astfel noi am avut o rugăciune chiar acolo în—în parohie.

Am întrebat câțiva lucrători. Veneau cu același lucru. Apoi mi-a fost teamă să-i întreb, deoarece ei s-ar fi gândit că eu eram un diavol. Astfel eu—eu nu am vrut să fiu în felul acela. Eu am știut în inima mea că ceva s-a întâmplat. Acum, asta-i tot, acolo era—acolo era ceva în inima mea ce s-a întâmplat. Iar eu nu am vrut să fiu în felul acela, niciodată.

Astfel câțiva ani mai târziu, am auzit într-o zi jos la Prima biserică Baptistă unde eu eram un membru la acel timp, am auzit pe cineva zicînd, “Spune, s-ar fi convenit ca tu să fi mers acolo și să-i fi auzit pe acei holy rollers seara trecută.”

Și mă gîndeam, “Holy rollers?” Și un prieten de al meu, Walt Johnson, cîntăreț de bas, și am zis, “Ce era asta, Frate Walt?”

El a spus, “Un grup din acești Penticostali.”

Am zis, “Ce?”

El a zis, “Penticostali!” A zis, “Billy, dacă tu ai vedea vreodată asta,” a zis, “ei se rostogoleau pe dușumea în felul acesta și săreau în sus și-n jos.” Și a zis, “Ei ziceau că ei trebuie să bolborosească într-un fel de limbi necunoscute sau ei—ei nu erau salvați.”

Și eu am zis, “Unde este aceasta?”

“Oh,” a zis, “un miting micuț de cort aici afară, pe partea cealaltă de Louisville.” A zis, “Oameni de culoare, desigur.”

Și am zis, “Uh-huh.”

Și el a zis, “Sînt și mulți albi acolo.”

Și eu am zis, “Și ei fac asta, la fel?”

A zis, “Da, da! Ei au făcut-o, la fel.”

Și eu am zis, “Aceasta este amuzant, și oamenii se amestecă în lucruri de felul acesta.” Am spus, “Păi, eu presupun că noi trebuie să avem acele lucruri.” Într-o Duminică dimineața, eu nu o voi uita niciodată. El mânca o bucată uscată de coajă de portocală pentru o indigestie pe care o avea, și pot s-o văd tot așa de bine de parcă era ieri. Și mă gândeam, “Bolborosind, sărind în sus și-n jos, ce fel de religie vor mai avea după aceea?” Și astfel eu—eu am mers înainte.

Mai târziu după aceea, am întâlnit un om bătrîn care este aici în biserică poate acum, sau el era aici la biserică, pe numele de John Ryan. Iar eu l-am întâlnit la un loc . . . Bătrînul om cu barba și părul lung, și el poate să fie aici. Mă gândeam că el era din Benton Harbor aici sus, la Casa lui David.

Iar ei aveau un loc în Louisville. Eu am încercat să-i găsesc pe acei oameni, și ei au numit aceasta Școala Profeților. Astfel mă gândeam ca eu să merg acolo și să văd ce era aceea. Păi, eu nu am văzut pe nimeni rostogolindu-se pe dușumea, însă ei aveau ceva învățături ciudate. Și acolo este unde l-am întâlnit pe acest bătrîn, el m-a invitat să vin sus la casa lui.

Eu am mers sus pentru o vacanță. Și eu eram acolo o zi, și am mers înapoi la casa lui iar el era plecat, și el s-a dus undeva jos în Indianapolis. A zis, soția lui, “Domnul l-a chemat.”

Am spus, “Tu vrei să spui că tu lași pe omul acela să fugă în felul acesta?”

Ea a zis, “Oh, el este slujitorul lui Dumnezeu!” Sărmana bătrînă a murit cu cîteva săptămîni în urmă, am auzit. Iar ea îi era devotată lui. Doamne, aceea este felul de soție să-l ai! Asta-i adevărat. Corect sau greșit, el este corect oricum! Am zis . . . Păi, eu știam că ei . . .

Acum el . . . Frate Ryan, ești tu aici? El nu este aici. El a fost zilele trecute, nu-i așa, băieți?

Păi, ei trăiesc doar cu ceea ce ei apucă, iar el nu avea nimic de mîncare în casă. Asta-i adevărat. Iar eu am prins ceva pește afară la o baltă, sau în lac, în Michigan, și eu am venit jos înapoi—și eu am venit jos înapoi la casă. Iar ei nici măcar nu aveau untură în casă, sau grăsime, cu care să gătească peștele. Și am zis, “El te-a lăsat fără nimic în casă?”

A zis, “Oh, dar el este slujitorul lui Dumnezeu, Frate Bill!”
A zis, “El . . .”

Și mă gîndeam, “Păi, binecuvîntată să-ți fie inima bătrînă. Frate, eu voi sta drept lîngă tine.” Asta-i adevărat. “Tu te gîndești atît de mult la bărbatul tău, eu sînt gata să ader și să stau lîngă tine pentru asta.” Asta-i adevărat. Noi avem nevoie de mai multe femei ca acestea astăzi, și mai mulți bărbați care se gîndesc despre soțiile lor în felul acesta. Asta-i adevărat. Ar fi o Americă mai bună dacă soții și soțiile s-ar uni împreună în acest fel. Corect sau greșit, stau cu ei. Nu ar mai fi atîtea divorțuri.

Astfel noi—noi am mers la . . . Apoi eu am mers înainte. Și pe drumul meu spre casă, a fost un lucru ciudat, eu am venit în jos prin Mishawaka. Și eu am văzut mașini mici—mici vechi acum, stînd pe stradă, numite . . . reclame mari pe ele ziceau, “Isus Numai.” Mă gîndeam, “Ce face . . . ‘Isus Numai,’ aceea trebuie să fie religios.” Iar eu am mers aici și aici bicicletele au avut aceasta pe ele, “Isus Numai.” Cadillacuri, Forduri Model-T, fiecare lucru, “Isus Numai” pe ele. Mă gîndeam, “Păi, mă întreb ce este aceasta?”

Astfel eu i-am urmărit în jur; am ajuns să aflu, că era un miting religios, o mie cinci sute pînă la două mii de oameni acolo. Și am auzit toate acele strigăte și sărituri sus și-n jos, și mergînd înainte. Mă gîndeam, “Zic, iată unde voi vedea eu ce este holy roller.”

Astfel eu mi-am avut vechiul meu Ford, voi știți, care am pretins că ar face treizeci de mii pe oră, cincisprezece pe *aici* și cincisprezece în sus și-n jos pe *aici*. Astfel eu l-am tras la o parte, eu . . . cînd am avut un loc să parchez, și am pășit înapoi în jos pe stradă. Am intrat înăuntru, am privit în jur, și fiecare stătea care putea sta. Eu trebuia să mă uit peste capetele lor. Iar ei strigau, și săreau, și cădeau, și se agitau. Mă gîndeam, “Iuh, hm, ce popor este ăsta!”

Dar cu cît stăteam mai mult acolo, mai bine m-am simțit. “Asta pare destul de bine. Păi, nu-i nimica rău cu acei oameni. Ei nu sînt nebuni.” Eu am ajuns să vorbesc cu unii din ei, astfel ei—ei erau oameni minunați. Astfel am zis . . .

Păi, acum, acesta era același miting la care eu am mers afară și am stat toată noaptea în noaptea aceea, și ziua următoare am intrat înăuntru. Și voi m-ați auzit spunînd asta în povestea vieții mele. Eu eram pe platformă cu o sută cincizeci, sau două sute de lucrători, și poate mai mulți, și ei vroiau ca fiecare doar să se ridice și să spună de unde erau ei.

Și am zis, “Evanghelist William Branham, Jeffersonville,” am șezut jos, “Baptist,” astfel, am șezut. Fiecare spunea de unde erau ei.

Astfel dimineața aceea următoare cînd eu am ajuns acolo înăuntru. . . Eu am dormit în cîmp toată noaptea în noaptea aceea, și mi-am călcat pantalonii între cele două șezuturi ale Fordului, voi știți, și eu—eu. . . pantalonii vechi de bumbac în dungii, cămășuța-T a mea, voi știți. Astfel în dimineața următoare am plecat la adunare, îmbrăcat cu cămășuța-T a mea. Eu am plecat. . .

Eu nu aveam decît trei dolari, și eu aveam să-mi cumpăr suficientă benzină cu care să ajung acasă. Și apoi eu—eu mi-am luat ceva chifle, acel fel vechi, voi știți, însă eu am fost bine. Și am ajuns la un hidrant, mi-am luat un pahar de apă, voi știți, și ele erau destul de bune. Astfel eu le-am înmuiat un pic, și am avut micul dejun.

Acum, eu puteam să mănînc cu ei, acum, ei mînceau de două ori pe zi. Dar eu n-am putut pune nimic în colectă, astfel eu nu am vrut—nu am vrut să storc de la ei.

Astfel atunci eu—atunci eu am ajuns înăuntru acolo în acea dimineață și am zis. . . Eu doar trebuie să spun partea aceasta din ea. Și așa am ajuns acolo în dimineața aceea, și el a zis, “Noi îl căutăm pe William Branham, un tînăr evanghelist era pe platformă seara trecută, un Baptist.” A zis, “Noi vrem ca el să aducă mesajul în această dimineață.” Eu am văzut că urma să mă tragă tare, acea grămadă de oameni, eu un Baptist. Astfel eu cumva m-am adăpostit în jos în scaunul meu. Eu aveam pe mine pantalonii de bumbac în dungii și o cămașă-T; și, oh, noi purtam cleric, astfel. . . Și eu am șezut înapoi în scaun în felul *acesta*. Astfel el a întrebat de două sau trei ori. Iar eu ședeam jos lîngă un frate de culoare.

Iar motivul că ei aveau convenția lor în Nord, era deoarece segregăția era atunci în Sud. Astfel ei nu au putut să o aibe în Sud.

Așa că eu mă întrebam cum era cu acest “Isus Numai.” Și mă gîndeam, “Atît timp cît acesta este Isus, este în ordine. Așa că aceasta nu contează dacă este. . . cum este asta, doar atît timp cît acesta este El.”

Astfel eu am șezut acolo puțin și i-am privit, și astfel ei au chemat încă de două sau trei ori. Și acest frate de culoare s-a

uitat aici la mine, și el a zis, “Îl cunoști tu pe el?” Eu—eu—eu. . . Lămurirea era acolo. Eu nu puteam să-i mint omului, eu nu vroiam.

Eu am spus, “Uite, frate. Da, eu îl cunosc.”

El a zis, “Păi, du-te și adă-l.”

Eu am spus, “Păi, eu—eu îți spun, frate,” am zis, “Eu sînt acela. Dar, tu vezi,” am zis, “uite, eu. . . acești pantaloni în dungii.”

“Du-te acolo sus.”

Și eu am zis, “Nu, eu nu pot să merg acolo sus,” am zis, “cu acești pantaloni, ca aceștia, această cămașă micuță.”

A zis, “Acelor oameni nu le pasă cum ești îmbrăcat.”

Și am zis, “Păi, uite, nu spune asta. Auzi?” Am zis, “Vezi, eu am acești pantaloni în dungii, și eu nu vreau să merg acolo sus.”

Au zis, “Știe cineva unde este William Branham?”

El a zis, “Iată-l aici! Iată-l aici!”

Oh, Doamne! Fața mea foarte roșie, voi știți; și fără cravată, știți voi; și această micuță cămașă—T veche, voi știți, și mînicuțe în felul acesta. Și eu am mers pășind sus pe acolo, cu urechile arzîndu-mi. Eu niciodată nu am fost în jurul unui microfon.

Și astfel am ajuns să predic sus acolo, și am luat un text, eu nu îl voi uita niciodată, “*Omul bogat și-a ridicat sus ochii în iad, și apoi el a plîns.*” Eu, de multe ori, predic trei lucruri micuțe ca acestea, “*Vino să vezi un om,*” “*Crezi tu asta?*” sau “*Apoi el a plîns.*” Și eu am continuat să spun, “Acolo nu erau flori, și atunci el a plîns. Acolo nu erau adunări de rugăciune, atunci el a plîns. Acolo nu erau copii, atunci el a plîns. Nu cîntări, atunci el a plîns.” Atunci eu am plîns.

Astfel după ce totul s-a terminat, păi, Doamne, ei doar. . . ei toți în jurul meu, vroind ca eu să vin să țin un miting pentru ei. Și mă gîndeam, “Zic, poate eu sînt un holy roller!” Vedeți? Astfel mă gîndeam, “Poate. . .” Vedeți, ei erau oameni așa de minunați.

Și eu am pășit acolo afară. Un om cu o pereche de cizme de cowboy pe el, și cu pălărie mare de cowboy, am zis, “Cine sînteți?”

El a spus, “Eu sînt Prezbiterul Așa-și-așa din Texas.”

M-am gîndit, “Păi, acela arăta. . .”

Un alt om a pășit sus cu acești micuți pantaloni bufanți, voi știți, ei obișnuiau să joace golf în ei, și unul din acele sfetărașe jerseu. El a zis, “Eu sînt Reverend Așa-și-asa din Florida. Ai vrea să vii să ții . . .”

Mă gîndeam, “Eu sînt chiar acasă, băiete, în acești pantaloni în dungi și cămașă-T. Asta este chiar bine.”

Astfel, voi ați auzit povestea vieții mele despre acele lucruri, așa că eu mă voi opri aici și vă voi spune ceva ce nu am mai spus înainte. Primul lucru, eu vreau să vă întreb . . . Eu urma să trec peste asta. Eu nu am mai spus aceasta în public, în viața mea. Dacă voi îmi promiteți că mă iubiți și veți încerca să mă iubiți tot atît de mult după ce spun acest lucru ca și mai înainte de a spune, ridicați-vă mîna. În regulă. Aceasta-i promisiunea voastră, eu am să vă țin pe voi de ea.

Șezînd în adunare în seara aceea, cînd ei cîntau cîntările lor ei băteau din palme. Și ei cîntau, “Eu . . .” Acel cîntec, “*Eu știu că era Sîngele, eu știu că era Sîngele.*” Iar ei alergau în sus și-n jos pe rînduri, și toate celelalte, și doar strigînd și lăudînd pe Domnul. Mă gîndeam, “Aceea sună îngrozitor de bine pentru mine.” Am început . . .

Și ei s-au referit tot timpul la Fapte, Fapte 2:4, Fapte 2:38, Fapte 10:49, toate acelea. Mă gîndeam, “Zic, aceea este Scriptură! Eu doar nu am văzut niciodată Aceasta în felul acesta înainte.” Dar, oh, inima îmi ardea, mă gîndeam, “Aceasta este minunat!” Mă gîndeam că ei erau o grămadă de holy rollers cînd i-am întîlnit mai întîi, și mă gîndeam, “Oh, Doamne! Acum ei sînt o grămadă de “îngeri.” Vedeți, mi-am schimbat părerea imediat.

Astfel în dimineața următoare cînd Domnul mi-a dat această mare oportunitate ca să țin aceste mitinguri, mă gîndeam, “Oh, Doamne, eu voi ajunge cu acest grup de oameni! Acesta trebuie să fie felul pe care ei obișnuiau să-l numească ‘Metodistul strigător.’ Doar am mers puțin mai departe,” mă gîndeam. “Poate că asta-i ceea ce este.” Astfel mă gîndeam, “Păi, eu sînt . . .mie sigur îmi place asta. Oh, există ceva privitor la ei ce îmi place, ei sînt umili și blînzi.”

Așa că un lucru pe care eu nu-l puteam înțelege era vorbirea în limbi, asta m-a depășit. Și eu . . .Acolo era un om, să zicem, șezînd *aici* și unul *aici*, iar ei erau doi conducători ai grupului. *Acesta* s-ar ridica sus și ar vorbi în limbi, *acesta* ar interpreta asta și ar spune lucruri despre adunare și așa mai

departe. Mă gîndeam, “Doamne, eu trebuie să citesc asta!” Așa că atunci, vice versa, a căzut pe *acesta* și apoi înapoi pe *celălalt*; și fiecare vorbea în limbi, și interpreta. Și restul bisericii au vorbit, dar aceasta nu părea că interpretarea venea ca la acești doi oameni. Acum, eu i-am văzut că ședeau împreună aproape, mă gîndeam, “Oh, Doamne, ei trebuie să fie Îngeri!” Astfel în timp ce ședeau în spate acolo. . .

Orice era aceea (voi știți) eu nu-mi puteam da seama, Aceasta venea peste mine. Iar eu am un fel de a cunoaște lucrurile dacă Domnul vrea ca eu să le cunosc. Înțelegeți? Iar eu nu. . . Acesta era motivul că eu spun că eu nu șoptesc aceasta afară, niciodată înainte în public. Dacă eu într-adevăr vreau să aflu ceva, Domnul de obicei îmi spune despre aceste lucruri. Pentru aceasta este darul, vedeți voi. Așa că tu nu poți să arunci doar aceasta înaintea oamenilor, aceasta devine ca și cum ați arunca perlele voastre înaintea porcilor. Acesta-i un lucru sacru, și sfînt, și voi nu vreți să faceți aceasta. Astfel, Dumnezeu mă va ține răspunzător. Așa ca vorbind fraților și așa mai departe, eu nu aș încerca să aflu ceva rău despre un frate.

Odată șezînd la o masă cu un om, el cu brațul lui în jurul meu, a zis, “O Frate Branham, eu te iubesc.” Și eu tot am simțit ceva mișcîndu-se. M-am uitat la el. El nu putea să-mi spună mie asta; eu am știut că el nu a făcut-o, vedeți, pentru că acolo era aceasta. El era absolut un fățarnic, dacă a existat vreodată unul, vedeți, și chiar acolo cu brațul lui în jurul meu.

Eu am spus, “Păi, bine,” am plecat la o parte. Eu nu vreau să știu asta. Eu mai degrabă îl cunosc în felul în care eu îl cunosc, ca fratele meu, și îl las să meargă în felul acesta. Las ca Dumnezeu să facă restul. Înțelegeți? Și eu nu vreau să. . . nu știu, nu vreau să știu acele lucruri.

Și de multe ori asupra acestor lucruri, aceasta nu este aici în biserică. Eu voi șede în cameră, șed într-un restaurant, și Duhul Sfînt îmi va spune lucruri care urmează să se întîmple. Sînt oameni chiar aici care cunosc aceasta de a fi adevărul. Eu voi șede în casa mea și eu voi spune, “Acum, fiți atenți, există o mașină care vine după o vreme. Aceasta va fi o *anume*, *anume* persoană. Aduceți-i înăuntru, căci Domnul a spus că ei vor fi aici.” “Cînd noi mergem jos pe stradă, acolo se vor întîmpla anumite lucruri. Ai grijă la traversare acolo, deoarece tu aproape că o să fii lovit.” (Și, “Doar. . . ? . . . mie în acel fel,” vedeți.) De fiecare dată, doar perfect! Așa că voi nu vreți să vă

aruncați pe voi înșivă prea mult în aceea, deoarece voi veți. . . Aceasta—aceasta este. . . Voi puteți folosi aceasta, acesta este darul lui Dumnezeu, însă voi trebuie să fiți atenți ce faceți voi cu acesta. Dumnezeu vă va ține răspunzători.

Priviți la Moise. Moise era un om trimis de Dumnezeu (credeți voi asta?), predestinat, preordinat, și făcut un profet. Și Dumnezeu l-a trimis acolo afară, zicîndu-i, “Mergi și vorbește către stîncă,” după ce aceasta a fost lovită. A zis, “Mergi vorbește către stîncă, și ea își va scoate apele.”

Dar Moise, mînios, a alergat acolo și a lovit stîncă. Apa nu a venit, el a lovit-o iarăși, zicînd, “Voi răzvrătiților! Trebuie ca noi să vă aducem apă din această stîncă?”

Vedeți voi ce a făcut Dumnezeu? Apa a venit, dar a zis, “Vino aici sus, Moise.” Acela era sfîrșitul la asta, vedeți? Voi trebuie să vegheați în acele lucruri, așa ca voi. . . ce faceți cu darurile Divine.

Întocmai ca un predicator, un bun predicator puternic, el merge afară să predice doar să ia daruri și bani, Dumnezeu îl va ține răspunzător pentru aceea. Asta-i adevărat. Tu trebuie să fii atent ce faci cu darurile Divine. Și, să încerce să facă vreun prestigiu mare sau nume mare pentru vreo biserică, sau vreun nume mare pentru el însuși. Eu mai degrabă am două sau trei seri de adunare și întăresc pe altundeva, și să fiu umilit, și să stau jos. Și voi știți ce vreau eu să spun. Da, domnule, întotdeauna țineți-vă locul unde Dumnezeu poate să-și pună mîna Lui peste voi.

Aceasta este Viața interioară acum, țineți minte.

Astfel atunci în această zi, mă gîndeam, “Păi, eu am să pășesc sus.” Și eu eram așa de alarmat asupra acelor oameni, că mă gîndeam, “Eu am să aflu despre acei oameni.” Și afară în curte eu am continuat să mă uit după ei după ce s-a terminat serviciul. M-am uitat în jur. Am găsit pe unul din ei, și am zis, “Bună ziua, domnule?”

El a zis, “Bună ziua!” A zis, “Erați dvs. tînărul predicator care a predicat în această dimineață?”

Eu am spus. . . eu eram în vîrstă de douăzeci și trei de ani atunci. Și am zis, “Da, domnule.”

Și el a zis, “Care vă este numele?”

Eu am zis, “Branham.” Și eu am zis, “Al dumnevoastră?”

Și el mi-a spus numele lui. Și m-am gândit, “Bine, acum, dacă eu aș putea doar lua contact cu duhul lui acum.” Și totuși neștiind ce o făcea pe aceasta. Și am zis, “Păi, spune domnule,” am spus, “voi oamenilor aveți ceva aici ceea ce eu nu am.”

El a zis, “Ați primit Duhul Sfânt de când ați crezut?”

Eu am spus, “Păi, eu sînt un Baptist.”

El a zis, “Dar ați primit Duhul Sfânt de când ați crezut?”

Și eu am zis, “Bine, frate, ce vrei să spui?” Am spus, “Eu—eu nu am ce aveți voi toți, eu știu asta!” Am zis, “Deoarece voi aveți ceva ce pare a fi puternic și astfel. . .”

Zicea, “Ați vorbit vreodată în limbi?”

Și am zis, “Nu, domnule.”

A zis, “Eu vă spun chiar imediat că nu aveți Duhul Sfânt.”

Și am zis, “Păi, dacă eu. . . Dacă aceasta este ceea ce trebuie să primești Duhul Sfânt, eu nu îl am.”

Și astfel el a zis, “Păi, dacă nu ați vorbit în limbi, dvs. nu Îl aveți.”

Și continuînd conversația lui în felul acela, am zis, “Păi, unde Îl pot eu primi?”

A zis, “Întră înăuntru acolo în cameră și începe să cauți pe Duhul Sfânt.”

Și am continuat să-l privesc, voi știți. El nu știa ce făceam eu, dar el. . . Eu știam că el avea puțin simț ciudat, pentru că el. . . ochii lui au început să devină puțin lucioși așa cum el se uita la mine. Și el. . . Dar el era într-adevăr un Creștin. El era absolut, suna sută la sută, un Creștin. Asta-i adevărat. Păi, mă gîndeam, “Laudă lui Dumnezeu, aici este Acesta! Eu—eu a—eu a trebuit să ajung la acel altar pe undeva.”

Am mers afară, m-am uitat peste tot în jur, și mă gîndeam, “Eu îl voi găsi pe celălalt om.” Și cînd l-am găsit și am început să vorbesc cu el, am zis, “Bună ziua, domnule?”

El a zis, “Spuneți, la ce biserică aparțineți?” El a zis, “Ei îmi spun că sînteți Baptist.”

Eu am spus, “Da.”

Și el a spus, “Dvs. nu ați primit încă Duhul Sfânt, nu-i așa?”

Eu am spus, “Păi, eu nu știu.”

A zis, “Ați vorbit vreodată în limbi?”

Eu am spus, “Nu, domnule.”

A zis, “Dvs. nu L-ați primit.”

Și eu am zis, “Păi, eu știu că eu nu am ce aveți voi toți. Eu știu asta.” Și am spus, “Dar, fratele meu, eu într-adevăr Îl vreau.”

El a spus, “Păi, acolo este—acolo este bazinul, totul pregătit.”

Eu am spus, “Eu am fost botezat. Dar,” am spus, “eu—eu nu am primit ce aveți voi toți.” Eu am zis, “Voi aveți ceva ce eu—eu vreau într-adevăr.”

Și el a zis, “Păi, asta-i bine.”

Eu încercam să-l prind, vedeți voi. Și dacă eu . . . Când eu în sfârșit i-am prins duhul lui (acum, acela era celălalt om), dacă eu am discutat vreodată cu un fățarnic josnic, acolo era unul din ei! El trăia . . . Soția lui era o femeie cu părul negru, el trăia cu o blondă și avea doi copii cu ea. Bea, înjura, umbla la taverne, și toate celelalte, și încă era acolo și vorbea în limbi și prorocea.

Atunci am zis, “Doamne, iartă-mă.” Am mers acasă. Asta-i adevărat. Și am spus, “Eu voi lua doar o . . . Eu nu pot înțelege aceasta. Se părea că binecuvîntatul Duh Sfînt cădea, și pe acel fățarnic.” Am zis, “Nu poate fi! Asta-i tot.”

În timpul acestei lungi perioade atunci, eu studiind și plîngînd, mă gîndeam că dacă puteam să merg afară cu ei poate că eu puteam afla ce erau toate acestea. Aici era unul, un Creștin veritabil; și celălalt, un adevărat fățarnic. Apoi mă gîndeam, “Ce-i cu asta? Oh,” am zis, “Dumnezeule, poate—poate există ceva greșit cu mine.” Și am zis, fiind un fundamentalist, “Acea va trebui să fie aceea în Biblie. Aceasta trebuie să fie.”

Pentru mine, fiecare lucru care operează trebuie să vină în această Biblie sau aceasta nu este corect. Aceasta trebuie să vină de Aici. Asta este să fie dovedit în Biblie, nu numai într-un loc, ci aceasta trebuie să vină pe tot parcursul prin Biblie. Eu trebuie să o cred. Aceasta trebuie să se potrivească și să se lege împreună cu fiecare Scriptură sau eu nu o cred. Și atunci, deoarece Pavel a zis, “Dacă un înger din Ceruri vine, propovăduind vreo altă evanghelie, să fie anatema.” Așa că eu cred Biblia.

Și am zis, “Eu nu am putut să văd nimic de felul acela în Biblie.”

Doi ani mai târziu, după ce mi-am pierdut soția și toate celelalte, eu eram acolo sus la Green's Mill, locușorul meu vechi sus acolo, rugîndu-mă. Eram acolo în peștera mea în spate acolo de două sau trei zile, aceasta era două zile. Eu am pășit afară să iau puțină răsuflare, o răsuflare de aer. Și cînd am pășit acolo afară, Biblia îmi era așezată afară acolo la capătul unui buștean doar așa cum veneai înăuntru. Un pom bătrîn răsturnat jos, el avea o bifurcație în el. Și eu . . . Acesta avea o bifurcație stînd în sus în felul *acesta*, iar pomul așezat jos. Și eu doar am șezut călare pe acel buștean, și ședeam afară acolo în timpul nopții, uitîndu-mă înspre ceruri în felul *acesta*, mîna mea așezată în sus în felul *acesta*, și uneori adormeam întins chiar afară pe buștean astfel, rugîndu-mă. Fiind sus acolo pentru cîteva zile, fără să mîncînc sau să beau, doar acolo rugîndu-mă. Și am ieșit afară să iau puțin aer proaspăt, afară din acea peșteră; era răcoare, umed în spate acolo.

Astfel atunci am ieșit afară și acolo îmi stătea Biblia unde eu am avut-o pe Aceasta cu o zi înainte, și ea era întoarsă la Evrei, capitolul al 6-lea. Și am început să citesc acolo, "Să lăsăm la o parte . . . pe . . . să mergem înainte spre desăvîrșire, nepunînd din nou temelia pocăinței și lucrările moarte și credința către Dumnezeu," și așa mai departe. "Căci este cu neputință ca acei care au fost odată luminați, făcuți părtași ai darului ceresc, și a chemărilor," și așa mai departe. Dar a zis, "Dar spini și mărăcini care sînt aproape de respingere, a cărui sfîrșit . . . apă . . . ploaia vine adesea pe pămînt să-l pregătească și să-l ude pentru acel care este—acel care este aproape să fie respins, cu spini și mărăcini, a cărui sfîrșit este să fie arși."

Și Ceva a trecut "Whoooooosshh!"

M-am gîndit, "Aici este Acesta. Eu voi auzi chiar acum orice . . . El—El m-a trezit aici, El se pregătește să-mi dea o vedenie chiar acum." Și eu am așteptat acolo pe capătul aceluia buștean, și am așteptat. M-am ridicat și am umblat înainte și înapoi, în sus și-n jos. Am umblat înapoi, nimic nu s-a întîmplat. Am pășit înapoi la peștera mea din nou, nimic nu s-a întîmplat. Am stat acolo, mă gîndeam, "Păi, ce este asta?"

M-am dus acolo la Biblia mea din nou, și, oh, Aceasta doar a venit peste tot asupra mea iarăși. Eu am ridicat-o pe Ea sus, și mă gîndeam, "Ce este acolo ce vrea El ca eu să citesc?" Eu am continuat să citesc în jos despre "pocăință către Dumnezeu, și credință," și așa mai departe, și am citit înainte în jos unde Ea spune, "Ploaia vine adesea pe pămînt să-l ude și să-l

pregătească pentru ceea ce trebuie să fie, pentru aici, dar spinii și măcăciunii care sînt aproape să fie respinși a cărui sfîrșit este să fie arși.” Și, oh, Aceasta doar mă zguduia!

Și mă gîndeam, “Doamne, o să îmi dai Tu mie o vedenie despre ce . . .” Eu eram acolo sus să-i cer Lui una alta.

Atunci cu totul dintr-o dată, înaintea mea, eu am văzut pămîntul rulîndu-se, și el era tot arat. Și aici a mers un om în alb, cu capul în sus, sămănînd Semînțe în felul acesta. Și cînd el a mers, venind, doar așa cum el a trecut dincolo de deal, aici vine un om în urma lui, îmbrăcat în negru, cu capul în jos, sămănînd semînțe. Și cînd Semînțele bune au răsărit, acesta era grîu; și cînd semînțele rele au răsărit, acestea erau neghine.

Apoi a venit o mare secetă pe pămînt, iar grîul și-a aplecat capul, era gata să piară, vrînd apă. Și eu am văzut toți oamenii cu mîinile lor în sus, rugînd pe Dumnezeu să trimită apă. Și apoi am văzut neghina, ea își avea capul în jos, aplecîndu-se după apă. Și chiar atunci norii mari au venit și ploaia doar s-a revărsat. Și cînd s-a revărsat, grîul micuț care era tot îndoit a mers, “Hișș,” s-a ridicat drept în sus. Iar neghina mică drept lîngă ea a mers, “Hișș,” s-a ridicat drept în sus.

Mă gîndeam, “Păi, ce este asta?”

Atunci Aceasta mi-a venit. Iat-o acolo. Aceeși ploaie care face grîul să crească, face ca neghina să crească. Și același Duh Sfînt poate să cadă într-o grămadă de oameni, și poate binecuvînta un fățarnic întocmai la fel cum El binecuvîntează pe alții. Isus a zis, “După roadele lor îi veți cunoaște.” Nu dacă el strigă, dacă el se bucură, ci “aceasta este că îi veți cunoaște după roadele lor.”

Eu am spus, “Acolo ești!” “Am priceput, Doamne.” Am zis, “Atunci acela într-adevăr este Adevărul.” Acest om . . . Tu puteai avea daruri fără să cunoști pe Dumnezeu.

Astfel atunci eu—atunci eu deveneam prea critic asupra vorbirii în limbi, vedeți voi. Dar într-o zi, atunci, cum Dumnezeu mi-a adevărit aceasta mie!

Eu botezam jos pe rîu, primii mei convertiți, la Rîul Ohio, și eu botezam a șaptesprezecea persoană, așa cum am început să botez, atunci am zis, “Tată, așa cum eu îl botez cu apă, Tu botează-l cu Duhul Sfînt.” Am început să—să îl pun sub apă.

Și tocmai atunci un vîrtej a venit de sus din ceruri, și aici vine acea Lumină, strălucind în jos. Sute și sute de oameni pe mal, chiar la ora două după-amiaza, în Iunie. Și Aceasta atîrna

chiar deasupra unde eram eu. Un Glas a vorbit de acolo, și a zis, “Cum Ioan Botezătorul a fost trimis ca premergător a primei veniri a lui Cristos, tu ai un... ai un Mesaj care va aduce înainte premergerea celei de a Doua Veniri a lui Cristos.” Și aceasta parcă m-a speriat de moarte.

Și am mers înapoi, și toți oamenii de acolo,—oamenii de la turnătorie și toți ceilalți, farmacistul, și toți ceilalți pe mal. Eu am botezat cam două sau trei sute în după-amiaza aceea. Și când ei m-au luat afară, m-au tras afară din apă, diaconii și așa cînd departe au mers sus, ei m-au întrebat, zicînd, “Ce a însemnat Lumina aceea?”

Un grup mare de oameni de culoare din—biserica Baptistă Epoca Gilead și biserica Lone Star de acolo de jos, și mulți din aceștia erau acolo jos, ei au început să țipe cînd au văzut aceasta întîmplîndu-se, oamenii au leșinat.

O fată pe care eu am încercat să o scot afară dintr-o barcă de acolo, stătea acolo îmbrăcată cu un costum de înot, o învățătoare de școală Duminicală într-o biserică, și eu am zis, “Nu vrei să ieși afară, Margie?”

Ea a zis, “Billy, eu nu trebuie să ies.”

Eu am zis, “Asta-i adevărat, tu nu trebuie, dar eu aș avea destul respect pentru Evanghelie să ieși afară unde botez eu.”

Ea a spus: “Eu nu trebuie să ies.”

Și cînd ea ședea acolo chicotind și rîzînd la mine cînd botezam, pentru că ea nu credea în botez, astfel atunci cînd Îngerul Domnului a coborît ea s-a plecat înainte în barcă. Astăzi fata este într-un institut de nebuni. Astfel voi nu vă puteți juca cu Dumnezeu. Înțelegeți? Acum, mai tîrziu... O fată frumoasă, a mers să bea mai tîrziu, a fost lovită cu o sticlă, de—de sticlă de bere, tăiată toată pe față în jos. Oh, o persoană cu arătare oribilă! Și acolo s-a întîmplat asta.

Și apoi în tot decursul vieții eu am văzut asta, am văzut asta mișcîndu-se, am văzut acele vedenii, cum se întîmpleau acele lucruri. Apoi, puțin mai tîrziu, Aceasta a continuat să mă deranjeze așa de mult, și fiecare îmi spunea că Aceasta era greșit. Și eu am luat-o la vechiul meu teren favorit, sus acolo unde eu întotdeauna mă rugam. Și eu aș... Nu conta cît de mult continuam să mă rog pentru ca Acela să nu vină la mine, El a venit oricum. Și astfel eu eram doar... Eu eram—eu eram paznic de vînătoare în Statul Indiana. Și am venit înăuntru,

acolo era un om șezînd acolo, un frate a pianistului meu la Tabernacol. Și el a zis, “Billy, vrei să mergi cu mine la Madison în după-amiaza asta?”

Am spus, “Eu nu pot să o fac, eu trebuie să merg sus la păduri.”

Și eu aș. . . tocmai veneam în jurul casei și luîndu-mi jos cureaua, cureaua puștii și alte lucruri, și sufulcîndu-mi mînecele. Noi locuiam într-o casă mică cu două camere, și eu mergeam să mă spăl și să mă pregătesc pentru masă. Și m-am spălat, și doar am pășit în jur la marginea casei, sub un—un pom mare de arțar, și cu totul dintr-o dată Ceva a mers, “Whooooosssh!” Și eu doar aproape am leșinat. Și m-am uitat, și eu știam că acesta era iarăși Acela.

M-am așezat pe trepte, și el a sărit afară din mașina lui și a alergat spre mine, zicînd, “Billy, tu amețești?”

Eu am spus, “Nu, domnule.”

El a spus, “Ce s-a întîmplat, Billy?”

Și eu am zis, “Eu nu știu.” Am zis, “Doar mergi înainte, frate, aceasta-i în regulă. Mulțumesc.”

Soția mea a venit afară și mi-a adus un ulcior cu apă, ea a zis, “Dragă, care-i situația?”

Eu am spus, “Nimic, iubito.”

Astfel ea a zis, “Vino acum, masa e gata,” și ea și-a pus brațul în jurul meu, încercînd să mă ducă înăuntru.

Eu am spus, “Scumpo, eu—eu vreau să-ți spun ceva.” Am zis, “Tu cheamă-i pe ei și spunele că eu nu voi fi acolo afară în această după-amiază.” Am zis, “Meda, iubito,” am zis, “eu știu în inima mea că eu îl iubesc pe Isus Cristos. Eu știu că am trecut de la moarte la Viață. Însă eu nu vreau ca Diavolul să aibe ceva de a face cu mine.” Și am zis, “Eu nu pot să continui în felul acesta, eu sînt un prizonier.” Am zis, “Tot timpul, cînd acest lucru continuă să se întîmple, și lucruri ca acestea, și aceste vedenii venind, și așa mai departe ca acestea, sau orice ar fi asta,” am zis. . . (Aceasta mi s-a întîmplat, eu nu știam că aceasta era o vedenie, eu nu am numit aceasta o vedenie.) Am zis, “Acelea ca transele,” am spus, “eu nu știu ce este asta. Și, scumpo, eu—eu—eu—eu nu vreau să am de a face cu asta, ei—ei îmi spun că acesta este Diavolul. Iar eu îl iubesc pe Domnul Isus.”

“Oh,” zicea ea, “Billy, tu nu ar trebui să ascuți ce îți spun oamenii.”

Am spus, “Dar, scumpo, uită-te la alți predicatori.” Am zis, “Eu—eu nu vreau asta.” Am zis, “Am să mă duc la locul meu în pădure. Eu am cam cincisprezece dolari, tu ai grijă de Billy.” Billy era un băiețuș micuț atunci, un copilaș micuț. Am zis, “Tu—tu ia. . . Această este destul pentru tine și Billy ca să trăiești, o vreme. Cheamă-i pe ei și spune-le că eu voi—eu aș putea fi înapoi mâine, sau eu aș putea ca niciodată să nu vin înapoi. Dacă eu nu sînt înapoi în următoarele cinci zile, să pună un om în locul meu.” Și am zis, “Meda, eu niciodată nu voi ieși afară din acele păduri pînă cînd Dumnezeu îmi promite că El va lua acel lucru de la mine și nu va lăsa să se mai întîmple aceasta niciodată.” Gîndiți-vă la ignoranța în care poate fi un om!

Și eu am mers sus acolo în seara aceea și am mers înapoi pe dușumeaua acelei cabane micuțe vechi. Era ziua următoare, era cam tîrziu, eu urma să merg sus la campul meu ziua următoare, sus pe. . . mai departe în jurul muntelui, sau a dealului, adică, și să ajung acolo sus în păduri. Eu nu cred că FBI-ul m-ar fi putut găsi acolo sus. Astfel această mică cabană veche. . . Eu m-am rugat toată după-masa aceea înainte ca să se facă prea întuneric. Eu mă rugam, citeam acolo în Biblie unde Aceasta spune, “Duhul profeților este supus profetului.” Eu nu puteam s-o înțeleg. Astfel s-a făcut prea întuneric în micuța cabană veche.

Unde eu obișnuiam să pun capcane cînd eu eram copil, aveam o linie de capcană pe acolo și mă duceam sus acolo și pescuiam și stăteam toată noaptea. Doar o cabană mică veche ruinată stînd acolo, era acolo cu anii. Ceva locatar s-ar fi putut s-o aibe înainte ca ea să ajungă așa.

Și astfel eu—eu doar așteptam acolo. Și mă gîndeam, “Bine.” Am ajuns înainte către ora unu, ora două, ora trei, dimineața, eu umblam în sus și-n jos pe dușumea, umblînd înainte și înapoi. Am șezut jos pe un scaunel vechi acolo, un mic. . . nu scaun, o mică cutie veche de ceva. Și am șezut jos acolo, și mă gîndeam, “O Dumnezeule, de ce îmi faci Tu mie asta?” Am zis, “Tată, Tu știi că eu Te iubesc. Tu știi că eu Te iubesc! Și eu—eu—eu nu vreau să fiu posedat de Diavolul. Eu nu vreau ca acele lucruri să mi se întîmple. Te rog Dumnezeule, să nu lași niciodată să se mai întîmple asta.”

Am spus, “Eu—eu Te iubesc. Eu nu vreau să merg în iad. Ce folos ca eu să predic și să încerc, și să-mi depun eforturile, dacă eu sînt greșit? Și eu nu mă iau numai pe mine în iad, eu rătăcesc mii de alții.” Sau, sute de alții, în acele zile. Și am zis. . . Eu aveam o lucrare mare. Și am zis, “Păi, eu—eu vreau ca niciodată să nu mi se mai întîmple aceasta iarăși.”

Și eu m-am așezat jos pe acest scăunel. Și eu doar ședeam, oh, cumva în această poziție, în felul *acesta*. Și, cu totul dintr-o dată, eu am văzut o Lumină care licărea în cameră. Și mă gîndeam că cineva a venit sus cu o lanternă. Și m-am uitat în jur, și m-am gîndit, “Bine. . .” Și aici era Aceasta, chiar în fața mea. Și scîndurile vechi din lemn pe podea. Și acolo era Aceasta, chiar înaintea mea. Și o mică sobă veche de butoi era așezată în colț, capacul era smuls afară din ea. Și—și chiar *aici* era o—o Lumină pe podea, și eu m-am gîndit, “Păi, unde este aceea? Păi, asta nu putea să vină. . .”

M-am uitat în jur. Și aici era Ea deasupra mea, tocmai *aceasta* și aceeași Lumină, chiar acolo deasupra mea, atîrnînd chiar în felul *acesta*. Încercuind în jur ca un foc, un fel de culoare a smaraldului, mergînd, “Whoossh, whoossh, whoossh!” în felul *acesta*, doar deasupra Lui, în felul *acesta*. Și m-am uitat la Aceea, și mă gîndeam, “Ce este Aceea?” Acum, Aceasta m-a speriat.

Și am auzit pe cineva venind, [Fratele Branham imită pe cineva care umblă—Ed.] doar umbla, numai, el era desculț. Și eu am văzut piciorul unui Om intrînd înăuntru. Era întuneric în cameră, peste tot în afară de locul unde Acesta era strălucind drept în jos. Și eu am văzut piciorul unui Om venind înăuntru. Și cînd El a venit în cameră, a pășit sus înainte, El era un Om cam. . . părea să cîntărească cam două sute de livre. El își avea miinile Lui încrucișate în felul *acesta*. Acum, eu l-am văzut pe El într-un Vîrtej, eu l-am văzut pe El vorbindu-mi, și l-am văzut pe El în formă de Lumină, dar pentru prima dată este cînd l-am văzut vreodată în imaginea Lui. El a pășit către mine, foarte aproape.

Păi, cinstit prieteni, eu—eu mă gîndeam că inima mă va lăsa. Eu. . . Doar imaginați-vă! Puneți-vă pe voi acolo, Aceasta v-ar face să vă simțiți la fel. Voi poate sînteți mai departe pe drum decît sînt eu, poate că ați fost Creștini mai demult, însă Acesta v-ar face să vă simțiți în felul acela. Pentru că după sute și sute de ori de vizitări, aceasta mă paralizează cînd El vine aproape. Aceasta uneori mă face chiar. . . Eu aproape că

amețesc complect, sînt așa de slab de multe ori cînd eu părăsesc platforma. Dacă eu stau prea mult, eu mă duc complect afară. Eu îi aveam pe ei să mă plimbe în jur cu orele, fără ca să știu unde eram. Iar eu nu pot să explic aceasta. Citiți jos aici în Biblie, și Ea va explica Aceasta, ceea ce este. Scriptura spune așa!

Astfel eu ședeam acolo și mă uitam la El. Eu—eu îmi aveam mîna cumva în sus în felul *acesta*. El se uita drept la mine, tot așa de plăcut. Dar El avea un Glas foarte adînc, și El a zis, “Nu-ți fie frică, Eu sînt trimis din Prezența Atotputernicului Dumnezeu.” Și cînd El a vorbit, acel Glas, acela era același Glas care mi-a vorbit cînd eu eram în vîrstă de doi ani, tot drumul în sus. Eu știam că acela era El. Și mă gîndeam, “Acum . . .”

Și auziți asta. Acum ascultați la conversație. Eu o voi cita cît de bine pot eu, cunoscînd, cuvînt cu cuvînt, căci eu cu greu mi-aș aminti.

El . . . Am zis . . . M-am uitat la El în felul acesta. El a zis, “Nu-ți fie frică,” tot așa de liniștit, a zis, “Eu sînt trimis din Prezența Atotputernicului Dumnezeu, să-ți spun că nașterea ta deosebită . . .” După cum știți cum era nașterea mea sus acolo. Aceeași Lumină a atîrnat peste mine cînd eu am fost la început născut. Și astfel El a zis, “Nașterea ta deosebită și viața neînțeleasă a fost să indice căci tu urmează să mergi în toată lumea și să te rogi pentru oamenii bolnavi.” Și a zis, “Și indiferent de ceea ce ei au . . .” Și El a desemnat (Dumnezeu, Care este Judecătorul meu, cunoaște) că, El a desemnat “cancer”. A zis, “Nimic . . . Dacă-i faci pe oameni să te creadă, și vei fi sincer cînd te rogi, nimic nu va sta în fața rugăciunilor tale, nici măcar cancerul.” Vedeți, “Dacă tu îi faci pe oameni să te creadă.”

Și am văzut că El nu era al meu—meu dușman, El era prietenul meu. Și eu nu știam dacă—dacă eu muream sau ce se întîmpla cînd El a venit către mine în felul acesta. Și am zis, “Păi, Domnule,” am zis, “Eu sînt . . .” Ce știam eu despre vindecări și lucruri ca acelea, acele daruri? Am zis, “Păi, Domnule, eu sînt un—eu—eu sînt un om sărac.” Și am zis, “Eu sînt printre poporul meu. Eu—eu locuiesc cu poporul meu care este sărac. Eu sînt needucat.” Și am zis, “Și eu—eu—eu nu voi fi în stare, ei nu vor—ei nu mă vor înțelege.” Am zis, “Ei—ei nu vor—ei nu mă vor asculta.”

Și El a zis, “Așa cum profetului Moise i s-au dat două daruri, semne,” adică, “să-i adeverească slujba lui, așa îți vor

fi date ție două—așa îți sînt date ție două daruri să adeverească slujba ta.” El a zis, “Unul din ele va fi că tu vei lua persoana pentru care te rogi de mîină, cu mîina ta stîngă și dreapta lor,” și a zis, “atunci doar să stai liniștit, și aceasta va avea . . . acolo va fi un efect fizic care se va întîmpla asupra trupului tău.” Și a zis, “Apoi te rogi. Și dacă acesta pleacă, boala este dusă de la oameni. Dacă acesta nu pleacă, cere doar o binecuvîntare și pleacă la o parte.”

“Bine,” am zis, “Domnule, mă tem că ei nu mă vor primi.”

El a zis, “Apoi următorul lucru care va fi, dacă ei nu vor asculta de acela, atunci ei vor asculta de acesta.” A zis, “Atunci se va întîmpla că tu vei cunoaște chiar secretul inimii lor.” A zis, “Pe acesta îl vor asculta.”

“Bine,” am zis, “Domnule, de aceea sînt eu aici în noaptea aceasta. Mi s-a spus de către clericii mei că acele lucruri care veneau la mine erau rele.”

El a spus, “Tu ai fost născut în această lume pentru acel scop.” (Vedeți, “darurile și chemările fără pocăință.) El a spus, “Tu ai fost născut în această lume pentru acel scop.”

Și am spus, “Bine, Domnule,” am spus, “că, mi-au spus clericii bisericii mele, că acela era—duhul rău.” Și am zis, “Ei . . . De aceea sînt eu aici să mă rog.”

Și iată ce mi-a citat El. El mi-a relatat venirea Domnului Isus, primul Lui timp. Și am zis . . .

Lucru straniu era, prieteni . . . Păi, eu mă opresc drept aici doar pentru un minut, merg înapoi. Ce m-a speriat pe mine mai mult ca oricînd, de fiecare dată cînd am întîlnit un ghicitor, ei recunoșteau că ceva s-a întîmplat. Și aceea doar ar . . . aceasta aproape că mă omora.

De exemplu, într-o zi eu și cu verii mei mergeam în jos printr-un—un teren de carnaval, și noi eram doar băieți, umblînd înainte. Așa că acolo era o micuță ghicitoare șezînd afară acolo în unul din acele corturi, o tîină doamnă, o tîină doamnă cu arătare plăcută, ea ședea acolo. Și noi toți mergeam, umblînd pe acolo. Ea a zis, “Spune, tu, vino aici un minut!” Și noi toți trei băieții ne-am întors înapoi. Și ea a zis, “Tu cu sfeterul în dungii” (acela eram eu).

Și am spus, “Da, doamnă?” M-am gîndit că ea ar vrea să-i aduc un coka, sau altceva de felul acesta. Și ea era o—o femeie

tînă ră, poate că era cam peste douăzeci, sau așa ceva, șezînd acolo. Și m-am dus sus, și am zis, “Da, doamnă, ce aș putea face pentru dvs.?”

Și ea a zis, “Spune, tu ai știut că există o—o Lumină care te urmează? Tu ai fost născut sub un anumit semn.”

Am zis, “Ce vrei să spui?”

Ea a zis, “Păi, tu ai fost născut sub un semn anumit. Există o Lumină care te urmează. Tu ai fost născut pentru o chemare Divină.”

Am spus, “Du-te de aici, femeie!”

Eu am început să mă mișc înainte, deoarece mama mea întotdeauna mi-a spus că lucrurile acelea sînt de la Diavolul. Ea avea dreptate. Astfel eu . . . Acea m-a speriat.

Și într-o zi în timp ce eu eram paznic de vînătoare, eu mă urcam pe autobuz. Și am ajuns pe autobuz. Eram întotdeauna parcă ca subiect al duhurilor. Eu stăteam acolo, și acest marinar stătea înapoia mea. Iar eu mergeam sus să patrulez, și mă duceam sus la Henryville Forestry, eram pe un autobuz. Am continuat să simt ceva lucru straniu. M-am uitat în jur acolo, și acolo era o—o femeie mare și de statură grea șezînd acolo, îmbrăcată frumos. Ea a zis, “Bună ziua?”

Am zis, “Bună ziua!”

Mă gîndeam că ea era doar o femeie, voi știți, vorbăreață, astfel eu am continuat . . . Ea a zis, “Mi-ar place să-ți vorbesc un minut.”

Am spus, “Da, doamnă?” Și m-am întors înapoi.

Ea a spus, “Tu știai că ai fost născut sub un semn?”

M-am gîndit, “Încă una din acele femei caraghioase.” Astfel eu doar mă uitam afară. Și astfel eu nu am spus nici un cuvînt, doar am continuat . . .

Ea a zis, “Aș putea să-ți vorbesc un minut?” Și eu am continuat . . . Ea a zis “Nu acționa în felul acesta.”

Eu doar am continuat să mă uit înainte. M-am gîndit, “Aceasta nu este cavaleresc.”

Ea a zis, “Aș vrea să-ți vorbesc doar un moment.”

Eu doar continuam să privesc înainte, și nu vroiam să-i acord nici o atenție. M-am gîndit în mod direct, “Eu cred că eu

voi vedea dacă ea spune ca și celelalte.” M-am întors, și m-am gândit, “Oh, Doamne!” Aceea m-a înfiorat, eu știu, deoarece nu-mi plăcea să gîndesc asta. M-am întors.

Ea a zis, “Poate ar fi mai bine să mă explic.” Ea a zis, “Eu sînt un astrolog.”

Am zis, “Eu m-am gîndit că erai ceva de felul acesta.”

Ea a zis, “Eu sînt în drum spre Chicago să-mi văd băiatul care este un predicator Baptist.”

Și am zis, “Da, doamnă.”

Ea a zis, “Ți-a mai spus cineva vreodată că tu ai fost născut sub un semn?”

Eu am spus, “Nu, doamnă.” Acum, eu am mințit-o acolo, vedeți, și am zis . . . doar vroiam să văd ce urma ea să spună. Și ea a zis . . . Eu am spus, “Nu, doamnă.”

Și ea a zis, “Nu ți-au . . . Nu ți-au spus predicatorii vreodată?”

Eu am spus, “Eu nu am nimic de a face cu predicatorii.”

Și ea a spus, “Uh-huh.”

Și eu am spus . . . ea—ea mi-a zis . . . eu am zis, “Păi . . .”

Ea a zis, “Dacă îți voi spune întocmai exact cînd te-ai născut, mă vei crede tu?”

Eu am spus, “Nu, doamnă.”

Și ea a zis, “Păi, eu îți pot spune cînd ai fost tu născut.”

Am zis, “Eu nu cred asta.”

Și ea a zis, “Tu ai fost născut în 6 Aprilie, 1909, la ora cinci dimineața.”

Eu am spus, “Asta-i corect.” Am spus, “Cum știți dvs. asta?” Am zis, “Spune-i acestui marinar de aici cînd a fost el născut.”

A spus, “Eu nu pot.”

Și am zis, “De ce? Cum știți dvs. asta?”

A zis, “Uite, domnule.” Ea a zis, cînd ea a început să vorbească despre această astronomie acum, și ea a zis, “Tot la atîția ani . . .” Zicea, “Îți amintești cînd a venit steaua dimineții, care i-a condus pe magi la Isus Cristos?”

Și eu cumva m-am oprit, voi știți, am zis, “Păi, eu nu știu nimic despre religie.”

Și ea a zis, “Bine, tu ai auzit despre magii care au venit să-l vadă pe Isus.”

Eu am spus, “Da.”

Și ea a zis, “Păi, ce erau magii?”

“Oh,” am zis, “ei erau doar magi, din câte știi eu.”

Ea a zis, “Păi, ce este un mag?” Ea a zis, “Același lucru cum sînt și eu, un astrolog, ‘cititor în stele’ ei îi numesc.” Și ea a zis, “Tu știi, că înainte ca Dumnezeu să facă ceva pe—pe pămînt, El întotdeauna o declară în cer, și apoi pe pămînt.”

Și eu am spus, “Eu nu știu.”

Și ea a zis, “Păi . . .” Ea a numit două sau trei, două . . . trei stele, ca Marte, Jupiter, și Venus. Acestea nu erau ele, dar ea a zis, “Ele și-au traversat căile și au venit împreună și-au făcut . . .” A zis, “Acolo erau trei magi care au venit să-l întîmpine pe Domnul Isus, și unul era din linia lui Ham, și unul din Sem, și celălalt Iafet.” Și a zis, “Cînd ei s-au întîlnit împreună la Betleem, cele trei stele de unde erau ei . . . Fiecare persoană pe pămînt,” a zis, “ei au ceva de a face cu stelele.” A zis, “Întreabă pe acel marinar acolo cînd luna merge afară și planeta cerească merge afară, valul nu merge cu aceasta și vine înăuntru.”

Eu am zis, “Eu nu trebuie să-l întreb asta, eu cunosc asta.”

Și ea a zis, “Păi, nașterea ta are ceva de a face cu stelele sus acolo.”

Și eu am zis, “Păi, asta eu nu știu.”

Și ea a zis, “Acum, acești trei magi au venit.” Și a zis, “Cînd cele trei stele, cînd ei . . . Ei au venit din direcții diferite și ei s-au întîlnit la Betleem. Și ei au spus că ei au aflat și s-au consultat, și unul era din linia lui Ham, Sem, și Iafet, cei trei fii ai lui Noe.” Și ea a zis, “Apoi ei au venit și s-au închinat Domnului Isus Cristos.” Și a zis, “Cînd ei au pornit,” a zis, “ei au adus daruri și le-au pus la El.”

Și a zis, “Isus Cristos a spus în slujba Lui că atunci cînd această Evanghelie a fost propovăduită la toată lumea (poporul lui Ham, Sem, și Iafet), atunci El va veni din nou.” Și ea a spus, “Acum, acele planete, planete cerești, așa cum ele se mișcă în jur . . .” A zis, “Ele s-au separat. Ele nu au mai fost pe pămînt de atunci, cunoscute. Dar” a zis “la fiecare atîtea sute de ani, ele își traversează ciclul lor în felul *acesta*.” (Dacă se întîmplă să fie un astrolog aici, el ar putea să știe

despre ce vorbea ea, eu nu știu.) Astfel cînd ea vorb-. . . A zis, "Ele traversează în felul acesta." Și a zis, "În comemorarea celui mai mare dar care a fost dat vreodată omenirii, cînd Dumnezeu a dat pe Fiul Său. Cînd aceste planete se încrucișează pe ele din nou, păi," a zis, "El trimite un alt dar pe pămînt." Și a zis, "Tu ai fost născut la încrucișarea din acel timp." Și a zis, "Acesta este motivul că eu am știut aceasta."

Păi, apoi am zis, "Doamnă, în primul rînd, eu nu cred nimic despre aceasta. Eu nu sînt religios, și eu nu vreau să mai aud despre aceasta!" M-am îndepărtat. Și astfel eu i-am tăiat-o cam scurt. Astfel eu am plecat afară.

Și de fiecare dată vreo. . . cînd eu ajung în jurul vreunuia din ei, acesta-i felul cum ar fi aceasta. Și mă gîndeam, "De ce fac asta acei diavoli?"

Apoi predicatorii, spuneau, "Acela-i Diavolul! Acela-i Diavolul!" Ei m-au făcut să o cred.

Și apoi în noaptea aceea acolo sus cînd eu. . . cînd El s-a referit la aceea, eu L-am întreat, eu am zis, "Păi, de ce este că toate acele medii și lucruri ca acelea, și acei oameni posedați de diavolul, care-mi spun întotdeauna despre Aceasta; și clerul care, frații mei, îmi spun că aceasta-i de la duhul rău?"

Acum ascultați la ce a spus El, Acesta Care atîrnă acolo în fotografie. El a zis, "Așa cum era atunci, așa este acum." Și El a început să se refere la mine, că, "Cînd slujba Domnului nostru Isus Cristos a început să ia loc, lucrătorii au zis, 'El era Belzebul, Diavolul', însă diavoli au zis, 'El era Fiul lui Dumnezeu, Cel Sfînt din Israel.' Diavoli. . . Și privește la Paul și Barnaba cînd ei erau sus acolo predicînd. Lucrătorii au zis, 'Acești oameni întorc lumea cu susul în jos. Ei sînt răi, ei sînt—ei sînt Diavolul.' Și o micuță ghicitoare afară pe stradă, a recunoscut că Pavel și Barnaba erau oameni de la Dumnezeu, a zis, 'Ei sînt oamenii lui Dumnezeu care ne spun calea Vieții.'" Este asta adevărat? "Spiritiști și ghicitori, oameni posedați de demoni."

Dar noi devenim așa de sterpi în teologie pînă cînd noi nu știm nimic despre Duhul. Eu sper că voi mă iubiți după asta. Însă aceasta-i ceea ce este. Eu vreau să spun că Penticostalii, deasemeni! Asta-i adevărat. Doar strigînd și dansînd în jur nu înseamnă că voi știți ceva despre Duhul.

Acesta-i un contact personal, față în față, asta-i ceea ce aveți nevoie. Acela este felul de Biserică pe care Dumnezeu este gata să o ridice, asta-i adevărat, când ei vin împreună în unitate și putere, în Duh.

Și El s-a referit la asta. Și El mi-a spus cum că bisericimea a înțeles greșit Aceasta, și m-a asigurat că bisericimea a înțeles greșit Aceasta. Și când El mi-a spus totul despre asta și cum că Isus . . .

Eu am spus, “Păi, cum este cu asta, aceste lucruri care mi se întâmplă?”

Și, vedeți voi, El a zis, “Acea se va înmulți și va deveni mai mare și mai mare.” Și El mi s-a adresat, spunându-mi cum a făcut Isus aceasta; cum că El a venit și El a fost posedat cu o Putere care putea să știe lucrurile dinainte și să-i spună femeii la fântină, pretinzând de a nu fi un vindecător, pretinzând să facă acele lucruri doar așa cum Tatăl i le arăta Lui.

Eu am zis, “Păi, ce fel de duh ar fi acela?”

El a zis, “Acela era Duhul Sfânt.”

Atunci ceva s-a întâmplat acolo în interiorul meu, încît mi-am dat seama că tocmai lucrul la care îmi întorceam spatele era pentru ce m-a adus Dumnezeu aici. Și mi-am dat seama că aceasta era exact ca acei Farisei din zilele care au trecut, ei au interpretat greșit Scriptura pentru mine. Astfel de atunci încoace eu mi-am luat propria mea interpretare despre Aceasta, ceea ce Duhul Sfânt a spus.

Eu i-am spus, “Eu mă voi duce.”

El a spus, “Eu voi fi cu tine.”

Și Îngerul a pășit din nou în Lumina care a început să vină roata și roata, și roata și roata, și roata și roata, și roata picioarele Lui în acest fel, a mers sus în Lumină și a ieși afară din clădire.

Eu am plecat acasă o persoană nouă.

Am mers acolo la biserică și am spus poporului despre aceasta, . . . aceasta era Duminică seara.

Și Miercuri seara ei au adus acolo o femeie, una din felcerițele de la Mayo murind de cancer, nu era nimic decît o umbră. Când am pășit jos ca să o țin pe ea, acolo a venit o vedenie înaintea ei, arătînd-o pe ea înapoi iarăși ca felceriță. Și ea este pe listă în Louisville, “ar fi fost moartă de ani.” Iat-o pe ea la Jeffersonville acum, ca felceriță, a fost felceriță cu anii.

Căci, eu m-am uitat sus acolo, și am văzut vedenia aceea. M-am întors roata, deabia dacă știam ce făceam, stînd acolo, m-am înfiorat cînd ei au adus întîi acolo acel caz și au așezat-o jos. Și felcerițele și alte lucruri stînd în jurul ei, iar ea zăcea acolo, și toată fața ei cufundată înăuntru și ochii ei în spate de tot.

Margie Morgan. Dacă voi vreți să-i scrieți, aceasta-i 411 Knobloch Avenue, Jeffersonville, Indiana. Sau scrieți la Clark County Hospital, Jeffersonville, Indiana. Lăsați ca ea să vă dea—mărturisirea.

Și m-am uitat jos acolo. Și acel prim caz acolo, să o văd pe ea venind afară, acolo a venit o vedenie. Am văzut-o pe acea femeie ca felceriță din nou, umblînd în jur, bine și puternică și sănătoasă. Am zis, “AȘA VORBEȘTE DOMNUL, ‘Tu vei trăi și nu vei muri!’”

Soțul ei, un om foarte înalt în lucrurile acestei lumi, s-a uitat la mine în felul *acesta*. Am zis, “Domnule, nu vă fie teamă! Soția dvs. va trăi.”

El m-a chemat afară, și a zis. . . a numit doi sau trei doctori, zicînd, “Dvs. îi cunoașteți?”

Eu am spus, “Da.”

“Păi,” zicea “eu am jucat golf cu el. El a zis, ‘Cancerul i-a înfășurat intestinalele ei, încît nici măcar nu o poți spăla cu o clismă.’”

Am spus, “Mie nu-mi pasă ce are ea! Ceva aici jos, eu am văzut o vedenie! Și acel Om care mi-a spus, a zis, orice văd eu, să o spun și aceasta va fi așa. Iar El mi-a spus și eu o cred.”

Laudă lui Dumnezeu! În cîteva zile de atunci ea își făcea spălatul, mergînd în jur. Ea cîntărește cam o sută șazeci și cinci de livre acum, în sănătate perfectă.

Atunci cînd eu am acceptat, acesta a mers departe. Atunci Robert Daugherty m-a chemat. Și aici a mers acesta, afară jos prin Texas, în toată lumea.

Într-o seară, cam de patru sau cinci ori afară. . . (eu nu puteam înțelege vorbirea în limbi și așa mai departe. Eu cred în botezul cu Duhul Sfînt, am crezut că oamenii puteau vorbi în limbi.) Și într-o seară cînd eu umblam afară pe. . . într-o Catedrală, în San Antonio, Texas, umblînd acolo afară, un omuleț șezînd aici sus a început să vorbească în limbi ca o pușcătură de armă, sau o pușcă automată, repede. În spate de

tot, în spate de tot acolo, un om s-a ridicat și a zis, “AȘA VORBEȘTE DOMNUL! Omul care pășește la platformă merge înainte cu o slujbă care a fost ordonată de Atotputernicul Dumnezeu. Și cum Ioan Botezătorul a fost trimis ca înainte mergător al venirii lui Isus Cristos, astfel el duce un Mesaj care va cauza a Doua Venire a Domnului Isus Cristos.”

Eu parcă m-am scufundat în pantofii mei. M-am uitat sus, și am zis, “Cunoașteți pe omul acela?”

El a zis, “Nu, domnule.”

Eu am spus, “Îl cunoașteți pe el?”

El a spus, “Nu, domnule.”

Eu am spus, “Dvs. mă cunoașteți pe mine?”

El a spus, “Nu, domnule.”

Eu am spus, “Ce faceți dvs. aici?”

El a zis, “Eu am citit aceasta în ziar.” Și de obicei. . . Aceea era prima seară a mitingului.

Eu am privit acolo și am zis, “Cum ați venit aici?”

A zis, “Unii dintre ai mei mi-au spus că dvs. urma să veniți aici, ‘un vindecător Divin,’ și am venit.”

Eu am spus, “Voi nu vă cunoașteți unul pe altul?”

El a spus, “Nu.”

Oh, Doamne! Acolo am văzut că tocmai puterea Duhului Sfânt. . . Unde odată acolo în urmă eu credeam că aceasta era greșit, și eu știam că eu. . . Același Înger a lui Dumnezeu era asociat cu acei oameni care aveau acele lucruri. Deși ei au aruncat înăuntru și multă încurcătură și mult Babilon în aceasta, însă acolo era un articol veritabil. [Porțiune goală pe bandă—Ed.] . . . Cristos. Și am văzut că aceasta—aceasta era adevărat.

Oh, anii au trecut, iar în adunări oamenii au văzut vedenii și așa mai departe.

Odată un fotograf L-a prins într-o fotografie când eu stăteam jos pe undeva în Arkansas, eu cred că era acesta, într-o adunare cam ca aceasta, auditoriumul era cam ca acesta. Și eu stăteam, încercând să explic Aceasta. Oamenii știau, ei ședeau și ascultau, Metodiști, Baptiști, Presbiterieni, și așa mai departe. Și atunci s-a întâmplat să mă uit, venind în ușă, aici venea El, mergînd, “Whoossh, whoossh!”

Eu am zis, “Eu nu va mai trebui să vorbesc, căci aici vine El acum.” Și El s-a mutat în sus, și oamenii au început să țipe. A venit unde eram eu și s-a așezat jos în jur.

Chiar cum El se așeza jos, un predicator a alergat sus și a zis, “Spun, că eu văd Aceasta!” Și El l-a lovit așa orb cît—cît putea el să fie, s-a clătinat înapoi. Vă puteți uita la fotografia lui chiar acolo în carte și îl vedeți pe el cum s-a clătinat înapoi cu capul lui în jos în felul *acesta*. Voi puteți vedea fotografia lui.

Și acolo El s-a așezat. Doar fotograficul ziarului L-a prins de data aceea. Însă Domnul nu era gata.

Iar într-o seară la Houston, Texas, cînd, oh, mii de mii de oameni. . . Noi aveam opt sute. . . opt mii acolo la ceea ce voi numiți aceasta, acolo la sala muzicii, am venit înapoi acolo la marele Sam Houston Coliseum.

Și acolo în acea dezbatere în seara aceea, cînd un predicator Baptist a spus că eu “nu eram nimic decît un fățarnic înjosit și un impostor, un impostor religios, și s-ar fi cuvenit să fiu alungat din oraș” și el s-ar cuveni să fie cel care să o facă.

Fratele Bosworth a zis, “Frate Branham, vei lăsa tu să se întîmple așa ceva? Cheamă-l la ordine!”

Am zis, “Nu, domnule, eu nu cred în ceartă. Evanghelia nu este făcută să cerți, Ea este făcută să trăiești.” Și am zis, “Nu contează cum îl convingi, el va merge doar în același fel.” Am zis, “El. . . nu i-ar face lui nici o deosebire. Dacă Dumnezeu nu-i poate vorbi inimii lui, cum pot eu?”

Ziua următoare aceasta a ieșit, zicînd, “Aceasta arată din ce sînt ei făcuți,” Houston Chronicle [ziar local—Trans.]. Zice, “Arată din ce sînt ei făcuți, lor le este teamă să ia sus ceea ce ei predică.”

Bătrînul Frate Bosworth a venit la mine, fiind cu mult peste șaptezeci atunci, drăgălașul frate bătrîn, și-a pus brațul în jurul meu, și a zis, “Frate Branham,” a zis el, “tu vrei să spui că tu nu o să iei aceasta sus?”

Am zis, “Nu, Frate Bosworth. Nu, domnule. Eu nu am să iau aceasta.” Am zis, “Aceasta nu face nici un bine.” Am zis, “Doar cauzează ceartă cînd noi părăsim platforma.” Am zis, “Eu țin un miting acum, și eu nu vreau să fac lucrurile toate sfișiate în felul acesta.” Am zis, “Doar lasă-l să meargă

înainte.” Am zis, “Asta-i tot, el doar zăngăne.” Am zis, “Noi i-am avut și înainte, și nu va face nici un bine să vorbești cu ei.” Am zis, “Ei se vor duce imediat, menținând a lor însăși.” Am zis, “Dacă ei primesc odată cunoștința despre Adevăr și apoi nu vor primi Aceasta, Biblia a spus că ei au traversat linia de separare și ei nu vor fi iertați niciodată în această lume sau în lumea care vine. Ei numesc Aceasta ‘Diavolul’ și ei nu pot face nimic. Ei sînt posedați de un duh religios care este Diavolul.”

Cîți știți că aceasta-i adevărat, că un duh de drac este religios? Da, domnule, tot așa fundamentali cum pot ei să fie. Și astfel atunci aceea nu a mers prea bine cînd am zis “fundamental,” dar asta-i adevărat. “Avînd o formă de evlavie și tăgăduindu-i Puterea.” Asta-i adevărat. Semnele și minunile sînt ceea ce adeverește pe Dumnezeu, întotdeauna. Și El a spus că în zilele din urmă va fi același lucru. Și observați!

Bătrînul Frate Bosworth, eu . . . el urma să vină cu mine, și el era cam obosit; el a venit înapoi din Japonia, el urma să fie aici. El mergea înainte să fie la Lubbock cu mine. Și astfel el era . . . el avea puțină, răceală rea, astfel el nu a putut să vină la aceasta, el și soția lui. Și astfel el . . .

Toți se gîndeau că el arăta ca și Caleb. El stătea acolo, și el a zis, “Păi, Frate Branham,” (acea arătare foarte demnă, voi știți), el a zis, “lasă-mă să merg s-o fac eu” și a zis, “dacă tu nu vrei.”

Eu am spus, “O Frate Bosworth, eu—eu nu vreau ca tu să o faci. Tu vei merge să te certîi.”

El a zis, “Nu va exista nici un cuvînt de ceartă.”

Acum, chiar înainte ca eu să închei, ascultați la aceasta. El a plecat acolo jos. Eu am zis, “Dacă nu te vei certa, este în regulă.”

A zis, “Eu îți promit să nu mă cert.”

În jur de treizeci de mii de oameni s-au adunat pentru acel auditorium în seara aceea. Fratele Wood, șezînd aici, a fost prezent la acel timp, și a șezut în acel auditorium. Și eu . . .

Băiatul meu a zis, sau . . . Soția mea a zis, “Tu nu te duci la adunarea aceea?”

Eu am spus, “Nu. Eu nu aș vrea să merg acolo jos ca să-i aud cum se ceartă. Nu, domnule. Eu nu m-aș duce acolo jos să ascult la asta.”

Cînd a venit timpul înserării, Ceva a zis, “Du-te acolo jos.”

Eu am luat un taxi, fratele meu, soția și copiii mei, noi am plecat jos. Și eu m-am dus sus de tot la balconul treizeci, sus de tot în felul acesta, și m-am așezat jos.

Bătrînul Frate Bosworth a pășit acolo tocmai ca un vechi diplomat, voi știți. El a copiat jos ceva. . . El avea șase sute de promisiuni felurite din Biblie copiate jos acolo. El a zis, “Acum, Doctor Best, dacă tu vei veni aici sus și vei lua una din aceste promisiuni și să o dezaprobi cu Biblia. Fiecare din aceste promisiuni este în Biblie, referindu-se la Isus Cristos vindecînd bolnavii în ziua de azi. Dacă tu poți lua una din aceste promisiuni și, cu Biblia, să contrazici aceasta cu Biblia, eu voi ședeja jos, îți voi strînge mîna, zicînd, ‘tu ai dreptate.’”

El a zis, “Eu voi avea grijă de aceasta cînd voi ajunge acolo sus!” El vroia să fie ultimul ca să-l poată freca pe Fratele Bosworth, vedeți.

Astfel Fratele Bosworth a zis, “Bine, Frate Best, eu te întreb una, și dacă tu îmi vei răspunde ‘da’ sau ‘nu,’” zicea, “noi vom rezolva dezbateră chiar acum.”

Și el a zis—el a zis, “Eu o să am grijă de aceasta!”

El a întrebat pe mediator dacă el poate să-l întrebe. A spus, “Da.”

El a zis, “Frate Best, erau numele răscumpărătoare ale lui Iehova aplicate lui Isus? ‘Da’ sau ‘nu?’”

Aceasta a stabilit-o. Asta era totul. Eu vă spun, eu am simțit doar ceva mergînd peste tot prin mine. Eu niciodată nu m-am gîndit la asta, eu însumi, vedeți. Și mă gîndeam, “Oh, Doamne, el nu poate răspunde! Asta o egaleză.”

El a zis, “Păi, Doctor Best, eu sînt—eu sînt alarmat.”

El a zis, “Eu o să am grijă de aceasta!”

A zis, “Eu sînt alarmat că tu nu poți să-mi răspunzi la cea mai slabă întrebare.” El era tot așa de rece ca un castravete, și el știa unde stă el. Astfel atunci el s-a așezat doar acolo cu Scriptura aceea.

A zis, “Ia-ți timpul tău de treizeci de minute, iar eu o să-ți răspund după aceea!”

Și bătrînul Frate Bosworth a șezut acolo și a luat Scriptura aceea și l-a legat pe acel om într-un astfel de loc încît fața lui era așa de roșie că tu puteai să aprinzi un chibrit pe ea, aproape.

El s-a ridicat de acolo, mînios, și a aruncat hîrțile pe dușumea, a urcat acolo sus și a predicat o bună predică Campbell. Eu eram un Baptist, eu știu ce cred ei. El niciodată. . . El predica despre înviere, “cînd acest muritor se îmbracă cu nemurirea,” atunci noi vom avea vindecare Divină.” Oh, Doamne! De ce mai avem noi nevoie de vindecare Divină după ce noi sîntem nemuritori (“cînd această murire se îmbracă cu nemurire,” învierea morților)? El s-a îndoit chiar de miracolul pe care Isus l-a făcut asupra lui Lazăr, a zis, “El a murit iarăși, și acela era doar un lucru temporar.” Vedeți?

Și cînd el a terminat în felul acesta, el a zis, “Aduceți-l pe acel vindecător Divin și lăsați-mă să-l văd lucrînd!”

Ei aveau puțin bucluc atunci. Fratele Bosworth a zis, “Eu sînt surprins de tine, Frate Best, să nu-mi răspunzi la o întrebare pe care eu ți-am pus-o.”

Și astfel el a devenit foarte turbat atunci, el a zis, “Adu-l pe acel vindecător Divin și lasă-mă să-l văd lucrînd!”

A zis, “Frate Best, tu crezi în salvarea oamenilor?”

El a zis, “Sigur!”

El a zis, “Ai vrea tu să te numești un salvator Divin?”

A zis, “Desigur că nu!”

“Nici. . . Acea nu te-ar face un salvator Divin deoarece tu predici salvarea sufletului.”

El a spus, “Păi, desigur că nu!”

A zis, “Nici pe Fratele Branham nu-l face aceasta un vindecător Divin prin predicarea vindecării Divine pentru trup. El nu este nici un vindecător Divin, el doar îndreaptă pe oameni către Isus Cristos.”

Și el a zis, “Aduceți-l aici, ca să-l văd lucrînd! Lăsați-mă să mă uit la oameni, de azi într-un an, și eu o să vă spun dacă eu voi crede Aceasta sau nu.”

Fratele Bosworth a spus, “Frate Best, aceasta sună ca și un nou caz la Calvar, ‘Coboară-te jos de pe Cruce și noi Te vom crede.’” Vedeți?

Și astfel, oh, omule, el într-adevăr a explodat. El a zis, “Lasă-mă să-l văd lucrînd! Lasă-mă să-l văd lucrînd!” Moderatorul l-a făcut să stea jos. El a pășit acolo, și acolo era un predicator Penticostal stînd acolo, el doar l-a lovit pînă

dincolo de platformă. Și astfel ei l-au oprit atunci. (Astfel Fratele Bosworth a zis, “Aici, aici! Nu, nu.”) Astfel moderatorul l-a făcut să stea jos.

Raymond Richey s-a ridicat, zicînd, “Este aceasta atitudinea Convenției Baptiste din Sud?” A zis, “Voi predicatori Baptiști, a trimis Convenția Baptistă din Sud pe omul acesta aici sau a venit de la sine?” Ei nu au răspuns. El a zis, “Eu v-am întreat!” El îi cunoștea, pe fiecare.

Ei au spus, “El a venit de la sine.” Deoarece eu știu că Baptiștii cred în vindecare Divină, deasemeni. Astfel atunci el a zis, “El a venit de la sine.”

Astfel atunci iată ce s-a întîmplat atunci. Atunci Fratele Bosworth a zis, “Eu știu că Fratele Branham este în adunare, dacă el vrea să vină și să elibereze audiența, foarte bine.”

Astfel Howard a zis, “Tu șezi liniștit!”

Eu am zis, “Eu șed liniștit.”

Și tocmai atunci a venit Ceva prinprejur, și a început să se învîrtă prinprejur, și eu am știut că Acela era Îngerul Domnului, a zis, “Ridică-te!”

Cam cinci sute de oameni și-au pus mîinile lor împreună în felul *acesta*, făcînd un culoar, ca să cobor jos la platformă.

Am zis, “Prietenii, eu nu sînt vindecător Divin. Eu sînt fratele vostru.” Am zis, “Frate Best, nu cu...” Sau, “Frate Best,” am zis, “nu cu desconsiderare față de tine, fratele meu, nicidecum. Tu ai un drept la convingerile tale, la fel și eu.” Am zis, “Desigur, tu vezi că tu nu ai putut să dovedești aceea, punctul tău, prin Fratele Bosworth. Nici nu puteai tu prin oricine care este bine citit în Biblie, care cunoaște acele lucruri.” Și am spus, “Și cît despre a vindeca oamenii, eu nu îi pot vindeca, Frate Best. Însă eu sînt aici fiecare seară, dacă tu vrei să vezi pe Domnul lucrînd minuni, vino aici. El o face în fiecare seară.”

Și el a zis, “Mi-ar place să văd că tu vindeci pe cineva și să mă lași să mă uit la ei! Tu ai putea să-i hipnotizezi cu hipnotismul tău, dar” a zis “eu aș vrea să văd aceasta la un an după aceea!”

Eu am spus, “Bine, tu ai avea dreptul să-i verifici, Frate Best.”

El a spus, “Nimic altceva decît o grămadă de holy rollers tîmpiți care cred într-un astfel de lucru ca acesta. Baptiștii nu cred în astfel de nonsens.”

Fratele Bosworth a zis, “Doar un moment.” A zis, “Cîți oameni de acolo, în aceste două săptămîni de adunare aici, care stau în bună situație cu aceste bune biserici Baptiste aici în Houston, care pot dovedi că voi ați fost vindecați de Atotputernicul Dumnezeu în timp ce Fratele Branham era aici?” Și peste trei sute s-au ridicat sus. A zis, “Ce zici de asta?”

El a zis, “Ei nu sînt Baptiști!” A zis, “Oricine poate să mărturisească orice, asta încă nu o face adevărată!”

El a zis, “Cuvîntul lui Dumnezeu spune că aceasta este corect, și tu nu poți să te împotrivești la asta. Și oamenii spun că aceasta este corect, și tu nu poți să împingi aceasta jos. Astfel ce o să faci tu privitor la Aceasta?” Vedeți, în felul acesta.

Eu am zis, “Frate Best, eu spun numai ceea ce este Adevăr. Și dacă eu sînt adevărat, Dumnezeu este obligat să susțină Adevărul.” Am spus, “Dacă El nu este... Dacă El nu o să susțină Adevărul, atunci El nu este Dumnezeu.” Și am zis, “Eu nu vindec pe oameni. Eu am fost născut cu un—un dar ca să văd lucrurile, să le văd cum se întîmplă.” Eu am spus, “Eu știu că sînt înțeles greșit, dar eu nu pot face mai mult decît să împlinesc convingerea inimii mele.” Am zis, “Eu cred că Isus Hristos a înviat din morți. Și dacă Duhul care vine și arată vedenii și așa mai departe, dacă aceasta este cu semnul întrebării, oprește-te pe acolo și află.” Am spus, “Asta-i tot.” Dar am zis, “Însă cît despre mine, eu nu pot face nimic de la mine însumi.” Și am zis, “Dacă eu spun Adevărul, Dumnezeu este obligat față de mine, să mărturisească că Acesta-i Adevărul.”

Și cam în acel timp, Ceva a mers, “Whooooosssh!” Aici vine El, venind drept în jos. Și Asociația Fotografilor Americani, Studioul Douglas în Houston, Texas, avînd aparatul mare așezat acolo (lor le este interzis să ia fotografii), a luat fotografia.

Cînd ei erau acolo să ia fotografii despre Dl. Best, și el—el a zis, înainte ca eu să merg jos acolo, el a zis, “Așteaptă un minut! Eu am trei lucioși venind aici!” El a zis, “Aici, ia-mi fotografia acum!” Iar el și-a pus degetul în nasul aceluia om

bătrîn sfânt, în felul acesta, și a zis, “Acum ia-mi poza!” Și ei au luat-o. Apoi el și-a tras pumnul și l-a pus sus, zicînd, “Acum ia-mi poza!” Și ei au luat-o în felul acesta. Apoi el a făcut așa, să pozeze pentru poza lui. El a zis, “Voi veți vedea asta în revista mea!” în felul acesta.

Fratele Bosworth a stat acolo și nu a spus nimic. Apoi ei au luat fotografia Acestuia.

Pe drum spre casă în seara aceea, (un băiat Catolic a făcut-o), el a zis către celălalt băiat, el a zis, “Ce crezi tu despre Aceea?”

El a spus, “Eu știu că l-am criticat. Gușa aceea care a părăsit gîtul acelei femei, eu am zis că el a hipnotizat-o” Zicea, “Eu puteam să fiu greșit privitor la aceea.”

Zicea, “Ce crezi tu despre poza aceea?”

“Eu nu știu.”

Ei au pus-o în acid. Aici este poza lui, voi puteți să-l întrebați dacă vreți. Ei au plecat acasă, el a șezut acolo și a fumat o țigară. A mers înauntru și a tras afară una despre Fratele Bosworth, ea era negativă. A tras afară două, trei, patru, cinci, șase și fiecare din ele erau goale. Dumnezeu nu a permis ca poza bătrînului Său sfânt să stea acolo cu fățarnicul acela, cu nasul său, sau cu mîna, scuturînd pumnul așa sub nasul lui. El nu a permis aceasta.

Ei au tras afară următoarea, și aici era Acesta. Omul a avut un atac de inimă, în seara aceea, au spus ei.

Și ei au trimis acest negativ la Washington D.C.. Ea a fost autorizată [înregistrată cu drept de publicație rezervat—Trans.], și trimisă înapoi.

Și George J. Lacy, șeful documentului în amprente al F.B.I., și așa mai departe, unul din cei mai mari care există în întreaga lume, a fost adus acolo și ținut două zile asupra acesteia să examineze aparatul de fotografiat, luminile, și toate celelalte. Și cînd noi am venit în după-amiaza aceea, el a zis, “Reverend Branham, eu eram un critic de-al dvs., deasemeni.” El a zis, “Și am spus că aceasta era psihologie, cineva a spus că ei au văzut acele Lumini și lucruri de felul acesta.” Și a zis, “Știți, bătrînul fățarnic obișnuia să spună asta” (el vroia să spună necredinciosul) “ ‘acele fotografii în jur, acea aureolă în jurul lui Cristos, în jurul sfinților,’ a zis el, ‘aceea era doar simplă psihologie.’” Dar a zis, “Reverend Branham, ochiul

mecanic al acestui aparat de fotografiat nu ar lua psihologie! Lumina a lovit lentilele, sau a lovit negativul, și acolo era Aceasta.” Și el a zis . . .

Eu le-am predat-o lor. El a zis, “Oh, domnule, știți dvs. cât valorează aceasta?”

Și eu am zis, “Nu pentru mine, frate, nu pentru mine.” Și astfel el a zis . . .

Desigur, aceasta nu va veni în efect în timp ce tu trăiești, dar într-o zi, dacă civilizația va merge înainte și Creștinismul rămîne, va exista ceva care se va întîmpla privitor la aceasta.

Astfel, prieteni, în seara aceasta, dacă aceasta este ultima noastră adunare pe acest pămînt, voi și cu mine am șezut în Prezența Atotputernicului Dumnezeu. Mărturisirea mea este adevărată. Multe, multe lucruri, ar lua volume de cărți să scrii aceasta, însă eu vreau ca voi să știți.

Cîți de aici care de fapt (fără fotografie) au văzut Lumina Însăși stînd în jur unde eu am predicat? Ridicați-vă mîinile, peste tot în clădire, cineva care a văzut vreodată Aceasta. Vedeți, cam opt sau zece mîini care șed aici.

Voi spuneți, “Pot—pot ei să vadă Aceasta și eu să nu văd Aceasta?” Da, domnule.

Acea—acea Stea pe care au urmărit-o magii, a trecut peste fiecare observator și nimeni nu a văzut-o pe Aceasta decît ei. Ei erau singurii care au văzut-o pe Aceasta.

Ilie stătea acolo uitîndu-se la toate acele care de foc, și toate celelalte. Și Ghehazi s-a uitat în jur, el nu le putea vedea niciunde. Dumnezeu a zis, “Deschide-i ochii ca el să poată vedea.” Și atunci el le-a văzut, vedeți. Însă el era un băiat bun, stînd acolo privind în jur, însă el nu putea să vadă asta. Sigur. Aceasta este dat pentru unii să vadă, iar pentru unii nu. Și asta-i adevărat.

Dar acum voi care nu ați văzut niciodată Aceasta, nu ați văzut niciodată Aceasta, și voi care ați văzut Aceasta cu ochii voștri naturali și nu ați văzut niciodată fotografia, totuși acei care văd fotografia au o mai mare dovadă decît voi care ați văzut Aceasta cu ochiul vostru natural. Căci voi, cu ochiul vostru natural, puteați să fiți greșiți, aceasta putea fi o iluzie optică. Este aceasta adevărat? Însă Acela nu este o iluzie optică, Acela este Adevărul, unde cercetarea științifică dovedește că Acesta este Adevărul. Astfel Domnul Isus a făcut aceasta.

“Ce crezi tu atunci că este Aceasta,” voi ziceți, “Frate Branham?”

Eu cred că Acesta este același Stîlp de Foc care a condus pe copiii lui Israel din Egipt în Palestina. Eu cred că Acesta este același Înger de Lumină care a venit în—în închisoare și a venit înăuntru la Sfîntul Petru și l-a atins, și a mers înainte și a deschis ușa și l-a pus afară în lumină. Și eu cred că Acesta este Isus Cristos același ieri, azi, și în veci. Amin! El este același Isus astăzi care era El ieri. El va fi pentru totdeauna același Isus.

Și în timp ce eu vorbesc despre Acesta, aceeași Lumină care este pe acea fotografie este pe . . . stă nici la două picioare de unde stau eu chiar acum. Asta-i adevărat. Eu nu o pot vedea pe Aceasta cu ai mei—mei ochi, însă eu știu că Acesta stă aici. Eu știu că Acesta se stabilește înlăuntru meu chiar acum. Oh! Dacă voi ați putea numai să cunoașteți deosebirea cînd puterea Atotputernicului Dumnezeu cuprinde, și cum lucrurile arată deosebit!

Asta-i o provocare către oricine. Eu nu urma să mă rog pentru oameni bolnavi, eu urma să fac o predare. Însă vedenia atîrna deasupra oamenilor. Uh-huh. Dumnezeu cunoaște aceasta. Eu nu am să chem nici un rînd de rugăciune, eu am să vă las doar să ședeți acolo. Cîți dintre voi oamenii nu aveți un cartonaș de rugăciune? Să vă văd mîna. Cineva care nu are un cartonaș de rugăciune, nu are un cartonaș de rugăciune.

Doamna de culoare care șade aici, eu văd că ți-ai avut mîinile ridicate sus. Este asta adevărat? Doar ridică-te sus astfel ca eu să te pot arăta doar un minut. Eu nu știu ce va spune Duhul Sfînt, însă tu te uiți la mine îngrozitor de cinstit. Tu nu ai cartonaș de rugăciune? Dacă Atotputernicul Dumnezeu mi-ar descoperi care este necazul tău. . . Eu doar fac aceasta pentru un început, doar ca să încep. Mă crezi tu pe mine de a fi. . . Tu știi că nu există nimic. . . nu există nici un lucru bun privitor la mine. Dacă tu ești o femeie măritată, eu nu sînt cu nimic mai mult decît soțul tău. Eu sînt doar un om. Dar Isus Cristos este Fiul lui Dumnezeu, și El a trimis Duhul Lui să adeverească aceste lucruri.

Dacă Dumnezeu îmi va spune ce este rău cu tine (și tu știi că nu există nicidecum nici o cale ca eu să am legătură cu tine), vei crede tu din toată inima ta? [Sora explică—Ed.] Dumnezeu să te binecuvinteze. Atunci tensiunea ta de sînge te-a părăsit. Asta-i ceea ce tu ai avut. Nu era asta adevărat? Atunci șezi jos.

Voi doar credeți asta o singură dată! Eu provoc pe oricine să creadă Aceasta.

Priviți aici, lăsați-mă să vă spun ceva. Marta, venind la Domnul Isus. Acel dar nu ar fi funcționat niciodată . . . După ce Tatăl i-a arătat deja Lui ce urma El să facă. Acesta nu ar fi funcționat niciodată. Dar ea a zis, “Doamne, eu . . . Dacă Tu ai fi fost aici, fratele meu nu ar fi murit.” A zis, “Dar eu știu căci chiar acum orice îi ceri Tu lui Dumnezeu, Dumnezeu îți va da Ție.”

El a zis, “Eu sînt Învierea, și Viața, acel care crede în Mine chiar dacă el ar fi mort, totuși el va trăi. Și oricine trăiește și crede în Mine nu va muri niciodată. Crezi tu aceasta?”

Ascultați la ce a spus ea. Ea a zis, “Da, Doamne. Eu am crezut că tot ce ai spus Tu este Adevărul. Eu cred că Tu ești Fiul lui Dumnezeu care urma să vină în lume.” Aceea era apropierea ei, în umilință.

Tu te simți deosebit, nu-i așa, doamnă? Da. Asta-i adevărat.

Domnița aceea care stă chiar acolo, acolo lîngă tine, de asemenea, suferă de artrită și o boală de femei. Nu este adevărat, doamnă? Ridică-te doar un minut, domnița cu haină roșie. Tu erai așa de aproape, vedenia a venit la tine. Artrită, boală de femei. Este adevărat? Iar aici este ceva în viața ta (tu ai o—am o bună privire îndreptată spre tine): tu ai multe îngrijorări în viața ta, multe necazuri. Și acel necaz este pentru cel drag al tău, acesta este soțul tău. El este un bețiv. El nu vrea să meargă la biserică. Dacă aceasta-i corect, ridică-ți mîna. Dumnezeu să te binecuvinteze, doamnă. Du-te acasă acum și primește-ți binecuvîntarea. Tu ești vindecată, s-a făcut lumină în jurul tău.

Omul care stă chiar lîngă, deasemeni, acolo. Dvs. domnule, credeți dvs. din toată inima? Dvs. v-ați pierdut unul din simțuri, și acela este simțul mirosului. Nu este asta adevărat? Dacă aceasta este, mișcați-vă mîna. Puneți-vă mîna sus la gură în felul acesta, și ziceți, “Doamne Isuse, eu Te cred din toată inima mea.” [Fratele zice, “Doamne Isuse, eu Te cred din toată inima mea.”—Ed.] Dumnezeu să vă binecuvinteze. Mergeți acum, și dvs. vă veți primi vindecarea.

Aveți credință în Dumnezeu! Ce credeți voi toți despre Aceasta, în spate acolo? Voi credeți? Fiți reverenți!

Acolo este o doamnă care șade chiar în spate acolo în colț. Eu văd Lumina atîrnă peste ea. Acela este singurul fel în care

eu pot să spun ce este cu aceasta, acea Lumină atîrnă. *Această* Lumină chiar aici atîrnă peste doamna. Poate fi doar într-un minut, dacă eu pot vedea ce este asta. Zice că rupe. . . Doamna suferă cu o—cu o boală de inimă. Ea se uită drept la mine.

Iar bărbatul ei șade lîngă ea. Și bărbatul ei are ceva boală, el doar este bolnav, posomorît, bolnav. Nu este asta adevărat, domnule? Ridică-ți mîna sus dacă asta este adevărat. Asta-i corect, aceasta ești tu, doamnă, cu baticul mic acolo. Domnul, nu-i asta adevărat? Nu ai fost cumva cam abătut astăzi? Tu ai un deranj în stomac, omul are. Asta-i corect.

Voi toți credeți din toată inima voastră, voi amîndoi? Voi acceptați Aceasta? Domnule, eu îți spun, tu deasemeni, eu văd (tu cu mîna ta în sus) patima fumatului. Încetează să faci asta. Tu fumezi trabucuri, tu nu ar trebui să faci asta, că te îmbolnăvește. Nu este aceasta corect? Dacă este, dă din mînă în felul acesta. Asta este ceea ce te deranjează. Aceasta este rău pentru nervii tăi. Aruncă acele. . . lucruri murdare la o parte și să nu mai faci aceasta, și tu vei trece peste asta și o să fii în regulă, iar boala de inimă a soției tale o va părăsi. Crezi tu asta? Nu este asta adevărat? Eu nu te pot vedea de aici, și tu știi asta, însă tu porți trabucuri pe. . . în—în buzunarul tău din față. Asta-i corect. Așează lucrurile afară și puneți mîna dincolo peste soția ta, și spune-i lui Dumnezeu că tu ai terminat cu acel fel de lucruri, tu vei merge acasă bine, tu și soția vă veți face bine. Binecuvîntat să fie Numele Domnului Isus!

Credeți voi din toată inima?

Această domniță șezînd aici și uitîndu-se la mine aici. Tu pe. . . acolo pe scaunul din față aici, șezînd chiar aici. O doamnă micuță cu o. . . uitîndu-se la mine, șezînd chiar acolo. Tu nu. . . Tu ai un cartonaș de rugăciune, doamnă, chiar aici? Tu nu ai vreun cartonaș de rugăciune? Crezi tu din toată inima ta? Tu crezi că Isus Cristos te poate face bine?

Ce gîndești tu despre Aceasta, tu care șezi lîngă ea? Ai tu un cartonaș de rugăciune, doamnă? Tu nu ai? Tu vrei să te faci bine, deasemeni? Nu ai vrea tu să mergi iarăși să mînînci așa cum obișnuiai tu, și să se termine cu boala ta de stomac? Crezi tu că Isus te vindecă acum? Ridică-te sus dacă tu crezi că Isus Cristos te-a vindecat. Tu ai avut un stomac ulcerat, nu-i așa? Acesta a fost cauzat de o condiție nervoasă. Tu ai fost nervoasă pentru multă vreme. În special acid și alte lucruri, sau eu vreau să spun că crează acid, și-ți face dinții sensibili cînd îți dă

mîncarea înapoi în gură. Aceasta este adevărat. Da, domnule. Este un ulcer peptic, acesta stătea în fundul stomacului tău. Acesta arde uneori mai ales după ce mănînci pîine prăjită cu unt pe ea. Este asta adevărat? Eu nu-ți citesc gîndul, dar Duhul Sfînt este infailibil. Tu ești vindecată acum. Du-te acasă, și fii bine.

Ce faceți voi în spate acolo în direcția aceasta? Careva din voi de acolo care-i fără un cartonaș de rugăciune, ridicati-vă mîna. Cineva fără un cartonaș de rugăciune. În ordine, fiți reverenți, credeți din toată inima voastră. Cum este pe sus în balcon? Aveți credință în Dumnezeu.

Eu nu pot să fac aceasta în mine însumi, acesta este numai harul Lui suveran. Credeți voi? Eu pot să spun numai așa cum El îmi arată. Așa cum credința voastră. . . Eu spun asta să vă zgudui credința voastră, și apoi văd în ce direcție mă va conduce El. V-ați dat voi seama de aceasta—acesta nu este fratele vostru? Voi stați în Prezența Lui. Acesta nu sînt eu care face aceasta, aceasta este credința voastră care pune în funcție Aceasta. Eu nu pot pune în funcție Aceasta. Aceasta-i credința voastră care o face. Eu nu am nici o cale de a pune în funcție Aceasta. Doar un minut.

În colțul acesta eu văd un om de culoare șezînd acolo, cam în vîrstă, și cu ochelari. Tu ai un cartonaș de rugăciune, domnule? Ridică-te sus în picioare un minut. Tu mă crezi de a fi slujitorul lui Dumnezeu, din toată inima ta? Tu te gîndești despre altcineva, nu-i așa? Dacă asta-i adevărat, dă din mînă. Nu pentru că sînt eu, fratele tău. Acum, tu nu ai un cartonaș de rugăciune. Nu ar exista nici o cale ca tu să ajungi vreodată în rînd, deoarece tu nu ai un cartonaș de rugăciune. Acum, dacă unii din voi au cartonașe de rugăciune, nu vă—nu vă—nu vă ridicați sus, vedeți, deoarece voi aveți o șansă să veniți în rînd.

Dar eu văd acea Lumină doar atîrnînd deasupra lui. Aceasta nu s-a rupt într-o vedenie încă. Eu nu te pot vindeca, frate, eu nu pot. Numai Dumnezeu poate face asta. Dar tu—tu—tu ai credință, tu crezi, și există ceva—ceva care—care cauzează aceasta într-un fel.

Dacă Dumnezeu Atotputernic va spune acestui om care este necazul lui, veți primi restul dintre voi vindecarea voastră? Acolo este un om, stă perfect zece, cincisprezece iarzi departe de mine, eu nu l-am văzut niciodată în viața mea. El este doar un om care stă acolo. Dacă Atotputernicul Dumnezeu va

descoperi ce este rău cu acel om, fiecare dintre voi s-ar cuveni să pășiți drept afară aici o persoană vindecată. Cît mai mult poate face Dumnezeu? Este aceasta adevărat?

Domnule, nu este nimic rău cu tine. Tu ești slab, ai un pic de treziri noaptea, prostată și așa mai departe, însă aceea nu este ceea ce este necazul tău. Necazul tău este privitor la băiatul tău. Dar băiatul tău este într-un fel de instituție de stat, și el are o dublă personalitate. Nu este asta corect? Dă din mîină dacă aceasta este corect. Aceasta este exact corect.

Cîți credeți acum că Isus Cristos Fiul lui Dumnezeu stă aici? Să ne ridicăm și să-i dăm laudă și să primim vindecarea noastră.

Dumnezeule Atotputernic, Autor al Vieții, Dătător al fiecărui dar bun, Tu ești aici, același Domn Isus Cristos, același ieri, azi, și în veci.

Și, Satano, tu ai înșelat destul pe acești oameni, ieși afară din ei! Eu îți poruncesc prin viul Dumnezeu a Cărui Prezență este aici acum în forma Stîlpului de Foc, părăsește acești oameni! Și ieși afară din ei, în Numele lui Isus Cristos!

Fiecare dintre voi ridicați-vă mîinile și lăudați pe Dumnezeu, și primiți-vă vindecarea, fiecare. [Adunarea laudă pe Dumnezeu—Ed.]

FRATELE WILLIAM MARRION BRANHAM

Povestirea Vieții Mele a fost dată Duminică după-masă, în 19 Aprilie, 1959, la Templul Angelus din Los Angeles, California, U.S.A.

Cum A Venit Îngerul La Mine, Și însărcinarea Lui a fost dat Luni seara, în 17 Ianuarie, 1955, la Lane Tech High School în Chicago, Illinois, U.S.A.

Aceste Mesaje prin Fratele William Marrion Branham, tipărite original în Engleză în *Urme De Pași Pe Nisipurile Timpului*, în Aprilie 1975, au fost luate de pe banda magnetică înregistrată, și sînt tip^orite neprescurtat în Engleză. Retipărit în Românește în 2006:

ROMANIAN

©1993 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

anunț pentru Dreptul de autor

Toate drepturile rezervate. Această carte se poate tipări pe un imprimator într-o casă pentru folosire personală sau să fie distribuit, gratuit, ca un mijloc de răspândire a Evangheliei lui Isus Cristos. Această carte nu poate să fie vândută pe scară largă, afișată pe un website, păstrată într-un sistem de recuperare, tradusă în alte limbi, sau folosită pentru solicitarea de fonduri fără permisiunea clară în scris de la Voice Of God Recordings®.

Pentru mai multe informații sau pentru alte materiale disponibile, vă rog să contactați:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org